

Alumni

A Pécsi Tudományegyetem Magazinja 2023/2024

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
UNIVERSITY OF PÉCS

Kérjük, hogy adója

1%-ával

támogassa a

PTE Közhasznú

Alapítványát!

Adószámunk: 19034951-1-02

Kedves Végzett Hallgatónk!

Gratulálok, mérföldkőhöz ért az élete azzal, hogy befejezte tanulmányait! Egy egyetem anynyit ér, amennyit az általa kibocsátott hallgatói.

Bízunk abban, hogy szakmai szempontból a Pécsi Tudományegyetem felvértezte azzal a tudással, mely karrierjét segíti. Kérjük, legyen tekintettel arra, hogy napjaink szüntelenül változó világában a szakmai tudást folyamatosan frissíteni és sikerrel adaptálni kell. Talán ebben a pillanatban úgy véli, végleg befejezte a tanulást, ám biztos vagyok abban, hogy a munkaerőpiaci követelmények és – reményeim szerint ezt megtanulta egyetemünkön – az önmaga szakmai hitettségébe és megújulásába vetett hit megköveteli majd azt, hogy még tovább képezze magát. Bármikor szívesen segít ebben az Alma Mater! Gyakorlatorientált, a piac igényeire reflektáló

rövid ciklusú képzéseinkkel tudjuk segíteni, de akár a tudását elmélyítő doktori képzéseink is a rendelkezésére állnak.

A másik, manapság felkapott, de fontos fogalom, az a reziliencia. Mondhatnám úgy is, hogy annak képessége, hogy fel tudunk állni a padlóról. Szervezeti szinten is kihívás ennek eleget tenni – gondoljon csak arra, milyen gyorsan kellett egyetemként, illetve a PTE összes polgárának reagálnia a koronavírus-járványra, vagy az energiaárak elszabadulására. Összefogtunk, terveztünk és alkalmazkodtunk a helyzethez. Hozzáteszem, nem minden gond és melléfogás nélkül. Az élete során sajnos biztosan lesznek ezekhez hasonló, nagy kihívások, melyek próbára teszik majd. Magánéletében is lehetnek olyan helyzetek, amikor komoly problémákat kell majd megoldania. Jó, ha megtartja és ápolja azokat a kapcsolatokat, melyeket egyetemi éve alatt kiépített.

Az élet gondjait könnyebb átvészelni, ha van olyan egykori tanár, mentor vagy évfolyamtárs, aki együttérezve egy-két jó gondolattal segíthet abban, hogy megugorja az akadályokat.

Felhívnam a figyelmét az Alumni Iroda szolgáltatásaira is: ez a szervezet kifejezetten azért jött létre, hogy a kapcsolattartást segítse, a továbbképzési lehetőségekről tájékoztasson és alkalmat adjon a személyes találkozásokra is. Éljen ezekkel a lehetőségekkel, iratkozzon fel a hírlevelünkre, vegyen részt a programokon. Egy barátságot, személyes kapcsolatot mindig érdemes megtartani. Maradjon a barátunk! Ne feledje! „A szerencse csak az arra felkészült szellemnek kedvez.” (L. Pasteur)

Sok sikert kívánva,

dr. Miseta Attila, a PTE rektora

Az 1912-ben Pozsonyban alapított Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetem az első világháborút, valamint a trianoni békeszerződést követően néhány évig Budapesten működött, majd az 1921. évi XXV. törvénycikk ideiglenesen Pécsre helyezte át az univerzitást. Zichy Gyula püspök és Nendtvich Andor polgármester példamutató összefogása, anyagi támogatása és ingatlanfelajánlása tette lehetővé, hogy a város hároméves szerb megszállását követően alkalmassá vált az egyetemi oktatás megkezdésére. Ennek századik évfordulóját ünnepeljük 2023-ban.

MAGYAR HEIDELBERG

Részlet Gróf Klebelsberg Kuno a pécsi Erzsébet Tudományegyetem megnyitó ünnepén 1923. október 14-én tartott beszédéből.

„**A** Pozsonyból menekült Erzsébet-egyetemet melegen üdvözlöm abból az alkalomból, hogy új székhelyén, Pécsen működését megkezdje. A magyar nemzet életének folyására mennyire jellemző, hogy mind a két városnak, Pécsnek is és Pozsony-

nak is, már a régmúlt századokban volt egyeteme. A Luxemburg-házból származott nagyműveltségű IV. Károly császár ... Prágában egyetemet alapított. Példáját három szomszédos uralkodó követte. Ulászló lengyel király Krakóban, IV. Rudolf osztrák herceg Bécsben, a mi Nagy

Lajosunk pedig Pécsen alapított majdnem egyidejűleg egyetemet. Prága, Krakkó és Bécs túlélhették a századok viharait. A magyar egyetem ellenben, amely ki volt téve ezernyi viszontagságnak, megszűnt. Egy monda szerint utolsó tanuló a mohácsi csatán hullottak el. Midőn Vitéz János, a nagy magyar humanista Magyarország primása lett, Pozsonyban ő is egyetemet alapított. A pozsonyi magyar egyetem sem igen élte túl alapítóját. A világháború közepette, 1916-ban Pozsonyban újból egyetemet alapítottunk s még elevenen él emlékezetünkben, amint az agg Ferenc József képviselőjében az ifjú Albrecht királyi herceg az egyetemet fölavatta s ma már csak fájó emlékek azok a tündöklő remények, melyek bennünket akkor, ott betöltöttek. Mert jött az összeomlás s a második pozsonyi egyetem hontalanná vált s most Pécsen nyer új hajlékot. ...

Egyetemeinknek e sorsában mennyire benne van a magyar nemzetnek egész tragikuma, a magyar történelmének mélyeséges szomorúsága. Hatalmas akarások és erőfeszítések, melyeknek a mostoha sors miatt nincs folytatásuk. De egyúttal biztató és fölemelő, hogy semmi balsors, semmi csalódás annyira megtörni bennünket nem tudott, hogy ne lett volna erőnk, bizalmunk és bátorságunk, hogy a munkát mindig újból és újból meg ne kezdjük. Istenbe vetett bizalommal és erőnk tudatában itt állunk ma is s büszke megelégedés tölti el lelkünket, hogy páratlanul nehéz körülmények között ennek a második pécsi egyetemnek mégis méltó hajlékot tudtunk adni s újabb tűzhelyet szentelünk a tudománynak, hogy a tudás erejével munkálkodjék hazánk újraépítésén és a magyar név becsületének gyarapításán.

Vannak, akik sokalják a négy magyar egyetemet. A nemzetgyűlés, midőn az 1921. XXV. törvénycikket megalkotta s ezzel a menekült Erzsébet- és Ferenc József-egyetemek további fenntartását elhatározta, ezt

bizonyára érett megfontolás alapján tette. S a törvényhozás komolyságába vetett hitet ingatná meg, ha egy-két év múlva elhatározásunkat ismét meg akarnánk másítani. Magyarországnak ma kereken 8 millió lakosa van, tehát két millió lakosra esik egy egyetem. A XVII. és XVIII. században alig akadt német hercegség, melynek fejedelme kötelességének ne tartotta volna, hogy országa számára külön egyetemet alapítson. Pár százezer lakossal bíró kis államoknak meg volt a maguk külön egyeteme. És ennek köszönhette Németország műveltségének gazdag változatosságát, ennek köszönhette azt, hogy a művelődés bámulatos egyenletességgel és arányossággal oszlott meg az egész német földön. És ha nem akarjuk az egész magyar kultúra és az egész magyar politika sorsát egyetlen lapra: Budapestre feltenni, akkor nekünk is gondoskodnunk kell arról, hogy támadjanak a vidéken is a magyar művelődésnek gócpontjai. Az Erzsébet Tudományegyetem tanári karát olyan igaz tudományos szellem hatja át, hogy meg vagyok róla győződve, hogy meg fogja alkotni itt a Mecsek alján a magyar Heidelberget...

Abban a reményben, hogy ez az épület a tudományosság tette: az alkotásnak hajléka lesz, azt rendeltetésének ezennel átadom s hozzá csatolom a kultusz-tárca ajándékaként Dudits mesternek szép falképét, mely az első pécsi egyetem alapításának jelenetét ábrázolja. Tegyen tanúságot e kép a boldogabb jövő nemzedékek előtt nemcsak a múlt nagyságáról, hanem arról is, hogy nemzeti szerencsétlenségeink közepette is a tudást a művészettel párosítottuk, hogy mint igazi kultúreberek a balsorsban, a szűkösségekben is kerestük a szépséget. A jó Isten virágoztassa fel új otthonában az Erzsébet Tudományegyetemet.”

(Forrás: Gróf Klebelsberg Kuno beszédei, cikkei és törvényjavaslatai, Atheneum, Budapest, 1927.)

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ ÉS A MAGYAROK

Két kulcsfontosságú tudományos esemény koronázta a PTE Centenárium jegyében jegyzett programjait: a Klebelsberg Kuno kapcsán rendezett 2022-es, illetve a Pécsre költözött egyetem névadójáról, Erzsébet királynéről rendezett konferencia. Utóbbi 2023 áprilisában zajlott le az MTA PAB-ban, a PTE Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar és az Egyetemi Levéltár szervezésében.

Harka Éva | 📷 Csortos Szabolcs

Az esemény az 1921. évi XXV. törvénycikk értelmében Pécsre telepített pozsonyi egyetem névadójának állított emléket. Az 1912-ben alapított pozsonyi egyetem Ferenc József engedélyével vette fel Erzsébet királyné nevét.

A kétnapos rendezvényen öt szekcióban tartottak előadásokat Erzsébet királynéhez kapcsolódóan. Az előadók foglalkoztak a királyné családjával, az életét meghatározó jelentős eseményekkel, magyarországi tevékenységével, szerepeivel; a művészetekben (szobrászat, festészet, film) megjelenő Erzsébet-képpel, az Erzsébet-kultusz különböző formáival, valamint Erzsébet királyné és Pécs, illetve a királyné és a pozsonyi egyetem kapcsolatával. Az interdiszciplináris konferencia előadói között a történészekon kívül művészettörténészek, néprajztudós, irodalomtörténész, levéltáros és könyvtáros is szerepelt.

Az előadások között a sok összeesküvés-elméletet inspirált merényletről is szó volt. Erzsébet halálát percről perce, méterről méterre pontosan rekonstruálni lehet – mondta el dr. Schwarczwölder Ádám, a VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár tudományos munkatársa. Erzsébet királynét 1898. szeptember 10-én szúrta szíven egy Luigi Lucheni nevű férfi. A genfi hatóságok alapos

nyomozást végeztek, és igen terjedelmes peranyag áll rendelkezésre. Mégis maradt néhány kérdés. Voltak-e tetteistársai a merénylőnek? Ezt eddig nem tudták igazolni. Miért éppen Erzsébetet ölte meg? Feltehetően nem ő volt az elsődleges célpont. Honnan tudta, hogy Genfben van? Talán valamelyik vendég vagy dolgozó szivárogtatott. Hogyan ismerte fel? Nincs erre magyarázat, mert Erzsébet évtizedek óta nem hagyta, hogy fotózzák, elterjedt képére alig hasonlított.

Az előadás utáni beszélgetés során is felmerült, hogy kik és milyen indítékok állhattak a merénylő mögött. Dr. Hahner Péter, a Rubicon Intézet főigazgatója erre így reagált: Sokkal több magányos gyilkos van, mint azt feltételeznénk. Az emberek nem szívesen hiszik el, hogy egy senkiházi meg tud tervezni és végre tud hajtani egy olyan merényletet, mely egy prominens alakot érint.

A konferenciához kapcsolódóan, annak zárásaként került sor a PTE Egyetemi Könyvtár és Tudásközpont Történeti Gyűjtemények Osztályán az Erzsébet királyné, egyetemünk egykori névadója című kiállítás megnyitására.

PTE

CENTENÁRIUMI PROGRAMOK

Méltó módon ünnepli a Pécsi Tudományegyetem annak századik évfordulóját, hogy az Erzsébet Tudományegyetem Pozsonyból Pécsre költözött. A programsorozat 2021-ben kezdődött. A 2023-as évben várható kiemelt eseményekről Dr. Fedeles Tamás oktatási rektorhelyettes, a Centenárium Programirányító Bizottság elnöke nyilatkozott.

A legfontosabb rendezvények 2023. őszre esnek. Szeptember 1-jén tartjuk az ünnepélyes centenáriumi tanévnyitót, s aznap csendül majd fel először Vajda János oratóriuma, melyet kifejezetten a Centenárium tanévnyitó alkalmából komponált. Pécs város napján a hagyományos ünnepi hangversenyen mutatják be a művet a Művészeti Kar hallgatói a Pannon Filharmonikusokkal kiegészülve.

Centenárium ünnepségsorozatunk ékköve 2023. október 14. Száz évvel ezelőtt ezen a napon volt a pécsi Erzsébet Tudományegyetem első hivatalos tanévnyitó ünnepsége, melyen maga gr. Klebelsberg Kuno akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter is beszédet mondott. Emléktábla-avatással készülünk, és aznap estére egy különleges egyetemi bált is szervezünk, melyen megkóstolhatjuk azt az Erzsébet-bort is, aminek alapját a 2020 szeptemberében, a programsorozat kezdetén szüreteltünk a Szőlészeti és Borászati Kutatóintézetben.

Azt gondolom, méltó zárása lesz ez a több, mint két-éves programsorozatnak, melyet a százéves évforduló jegyében megvalósítottunk.

Minden program ezen a QR-kódon érhető el:

<https://pte.hu/hu/centenarium/timeline>

EGYETEM A VÁROSBAN ▼

Helyismereti mobilalkalmazást és tematikus honlapot fejlesztett a PTE Egyetemi Könyvtár és Tudásközpont. A Történelmi Gyűjtemények Osztálya a városfogláló alkalmazás segítségével egy olyan honlapot és applikációt hozott létre, mellyel helyismereti sétákra nyílik lehetőség. Péccsel kapcsolatban több ilyen tematikus túra érhető el, egyebek között irodalmi vagy éppen a török kort bemutató. A Centenáriumhoz köthető gyöngyszem 90 egyetemtörténelmi látványosságot mutat be, négy témát – a jogi és a bölcsészkar történelmét, az Erzsébet Tudományegyetem klinikáinak emlékeit, valamint Klebelsberg egyik jelentős pécsi látogatását – tesz végigsétálhatóvá, egyenként kb. másfél órában.

QR: <https://varosfoglalo.pecs.monguz.hu/>

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
ÁLTALÁNOS ORVOSTUDOMÁNYI KAR

Jelentkezési felhívás doktori (PhD) képzésre

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kara felvételt hirdet az alábbi akkreditált doktori iskoláiba:

- Elméleti Orvostudományok Doktori Iskola
- Gyógyszertudományok Doktori Iskola
- Interdiszciplináris Orvostudományok Doktori Iskola
- Klinikai Idegtudományi Doktori Iskola
- Klinikai Orvostudományok Doktori Iskola

A doktori iskolák képzései nappali (ösztöndíjas) és levelező képzésben indulnak. A doktori képzésre egyetemi végzettséggel rendelkezők jelentkezhetnek.

BŐVEBB INFORMÁCIÓ

Pécsi Tudományegyetem
Általános Orvostudományi Kar
PhD és Habilitációs Iroda

7624 Pécs,
Szigeti u. 12., IV.emelet
+36 72/536-103
+36 72/536-104
maria.wenczler@aok.pte.hu
aok.pte.hu

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI KAR

VAN MÁR DIPLOMÁD, DE SZERETNÉL TOVÁBB FEJLŐDNI?

→ Válaszd a PTE TTK mesterképzéseit, vagy szakirányú továbbképzéseit!

**17 KÜLÖNBÖZŐ LEHETŐSÉGET KÍNÁLUNK NEKED,
AKÁR ANGOL NYELVEN, NAPPALI ÉS LEVELEZŐ
TAGOZATON EGYARÁNT.**

**AKÁR TERMÉSZETTUDOMÁNY, AKÁR SPORT,
INFORMATIKA, VAGY TANÁRKÉPZÉS,
NÁLUNK MINDENT MEGTALÁLSZ!**

**RÖVID CIKLUSÚ TANÁRKÉPZÉSEK,
MESTERKÉPZÉSEK, SZAKIRÁNYÚ
KÉPZÉSEK SZÉLES VÁLASZTÉKÁT
KÍNÁLJUK NEKED.**

**VÁLASZD A
#PÉCSITTK-T,
TALÁLD MEG NÁLUNK
A JÖVŐD!**

ttk.pte.hu [/ptettk](https://www.facebook.com/ptettk) [/ptettk](https://www.instagram.com/ptettk)

TUDOMÁNYOS ÉS INNOVÁCIÓS PARK LESZ A PTE-N

Komoly mérföldköve a Pécsi Tudományegyetem fejlődésének a Tudományos és Innovációs Park hálózatához történő csatlakozás, mely fenntartható, működőképes programmal indul. A négy és fél milliárd forintos támogatás mellett a gyorsaságra is szükség lesz, hiszen a cél az, hogy 2023 novemberére elkészüljenek az épületek a Nyár utcában, ahol hét kutatócsoport dolgozik majd.

Harka Éva | 📷 Csontos Szabolcs, Jurdik Sarolta, Lovig Dalma

Igen komoly küzdelem zajlott az elmúlt évben azért, hogy a Tudományos és Innovációs Park megvalósulása elindulhasson. Sokáig úgy tűnt, hogy a pénzügyi források hiánya ellehetetleníti, ám végül sikerült az e tekintetben döntéshozó kormányzati szereplőket szakmailag meggyőzni arról, hogy fontos, hogy a park megvalósulásához szükséges anyagi támogatást megkapja a PTE. Rendkívül feszes ütemben kell folynia a tervezési és kivitelezési munkálatoknak ahhoz, hogy idén október végére elkészülhessen. Azért is fontos ez, mert egy olyan dinamikus konstrukcióban valósítjuk meg, melynek elszámolási időszaka 2023 évvégre. Ez nem kis kockázatot jelent, de – a kuratórium támogatásával – ezt vállalta az egyetem.

Az első jelentős mérföldkövet jelző sajtótájékoztatót a közelmúltban tartottuk meg, ami jelzi, hogy a mun-

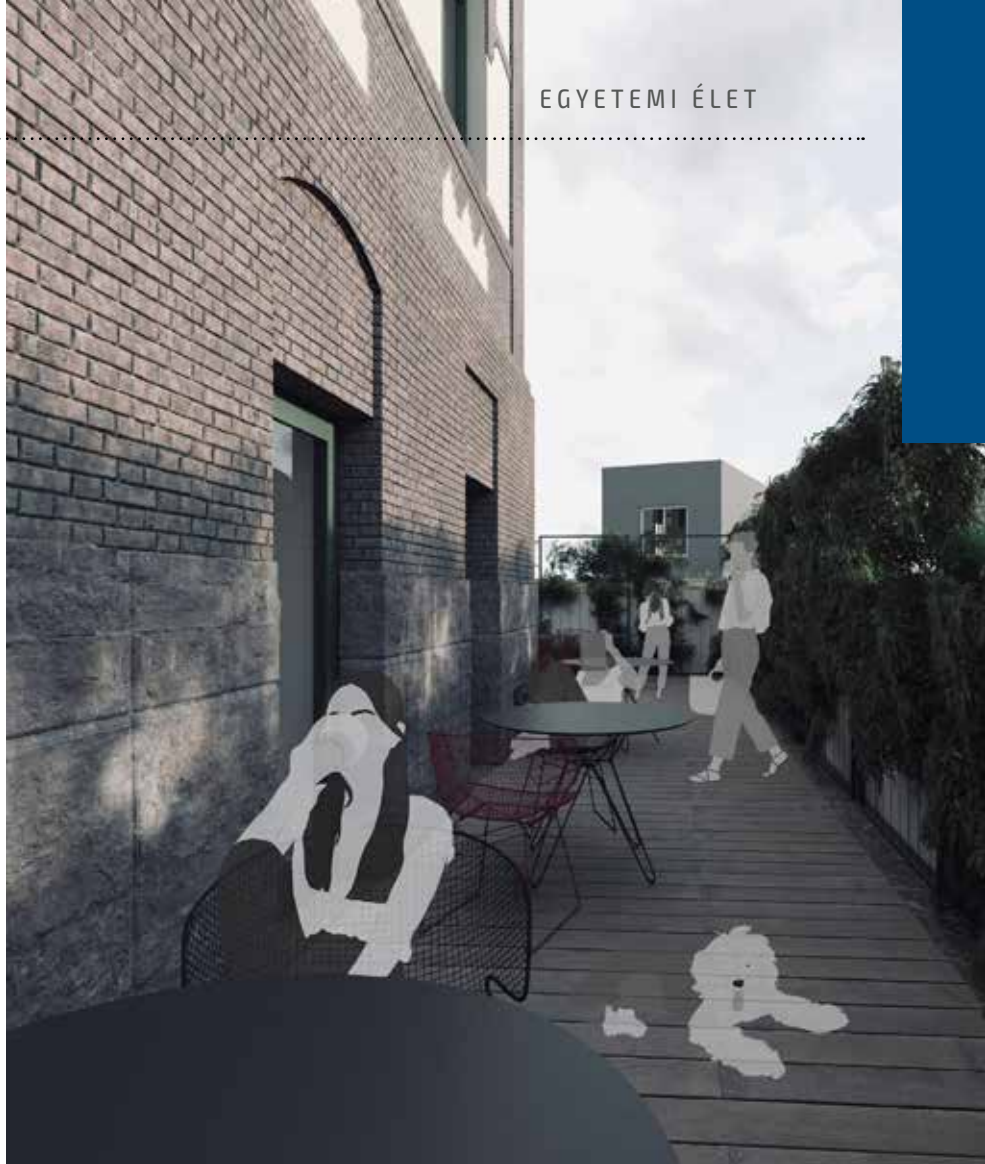
kálatok elindultak. Az építkezéssel párhuzamosan a Parkban működő kutatócsoportok működésének feltételeit is meg kell teremtenünk. Fontos, hogy olyan típusú szervezetet hozzunk létre a Tudományos és Innovációs Park vonatkozásában, amely önmagánál sokkal szélesebb dimenzióban tervezett újabb funkciókat, fejlesztéseket, innovációkat is képes lesz majd kezelni egyetemi, illetve vállalati partnerségi viszonyrendszerekben. Ehhez egy erre alkalmas modellt is meg kell alkotni, mely egy újabb jelentős mérföldkövet jelent, ami az egyetem életében egy új dimenzióba helyezi a kutatói és vállalati együttműködéseket, valamint fenntarthatóságot is biztosít. Nemzetközi keretekben gondolkodunk, nyílt pályázat révén szeretnénk szakembereket bevonni a park munkájába. Igyekeztünk működési modellt építeni, hogy olyan fajta klaszterek alakulhassanak ki, amelyeket szakmai bázis irányít – mondta el dr. Betlehem József, a PTE általános és stratégiai rektorhelyettese.

A PTE Nyár utcai telephelye elhelyezkedéséből fakadóan összeköti az egyes tudományterületeket, így a helyszín kiváló bázisként szolgál a már elindult, és a későbbi fejlesztések összefogására. A Digitális Adatelemző és Labor Központ költözik a jövőben több kutatócsoporttal a főépületbe. Egészségügyi és gazdasági adatok elemzésével, másodlagos nyersanyag és hidrogén-technológia hasznosítással, valamint intelligens egészségügyi alkalmazásokkal és eljárásokkal kapcsolatos kutatás-fejlesztéssel foglalkozó kutatócsoportok együttesen kapnak helyet ebben az épületben. Építészeti koncepciója maximálisan tiszteletben tartja az épület karakterét, homlokzatait, építészeti megjelenését és alaprajzi rendszerét, belsőépítészeti koncepcióját azonban a központ funkcionalitásának rendeli alá. Az alagsor északi irányban történő megnyitásával biztosítják az itt található közösségi terek természetes környezeti kapcsolatát.

Az egykori pulmonológia épületébe a későbbiekben a Tudásmenedzsment Center költözik be, ennek keretében kialakítandó kapacitások és folyamatok által egyrészt az egyetemi tudás áramlik az ipar felé, másrészt a gazdasági szféra igényeit is közvetíti a kutatók, oktatók, hallgatók irányába. A korábbi bejárat és lépcsőháztoldalék megszüntetésével új bejáratot bővítményt kap az épület keleti irányból. Belsőépítészeti terei új munkakultúra kialakítására adnak lehetőséget, mint például coworking irodák, tehát

egymástól függetlenül dolgozó személyek közösségi irodája. A megújuló épület belsőépítészeti terveit Jurdik Sarolta és Lovig Dalma, a PTE MIK Breuer Marcell Doktori Iskola hallgatói készítették.

Téged is várnak a Pécsiközzgáz képzései!

Mesterképzések:

- Marketing
- Pénzügy
- Vezetés és szervezés (magyar vagy angol nyelven)
- Vállalkozásfejlesztés (angol nyelven)

Szerezz mesterdiplomát akár 1 év alatt!

Szakirányú továbbképzések:

- Business coach
- Management tréner
- Digitális KKV (eKKV) szakközzgazdász
- Vállalatértékelési specialista
- Üzleti szolgáltatások vezető (Business Services Leader)
- Fintech menedzsment szakközzgazdász /Fintech menedzsment specialista

Bővebben mesterképzéseinkről:

Bővebben szakirányú továbbképzéseinkről:

 PTE Közzgazdaságtudományi Kar H-7622 Pécs, Rákóczi út 80.

 +36 72/501-599 / mellék: 23159

 ktk.pte.hu

 to@ktk.pte.hu

HELLÓ! ISTEN HOZOTT A PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM VÉGZETTJEI KÖZÖTT!

*Legszívesebben megölelnénk, de sajnos erre nincs mód. Az összetartozás érzését viszont megtart-
hatjuk – emiatt létesült a PTE-n az Alumni Iroda, ami immár huszonnégy éve dolgozik a végzette-
kért. Lássuk, milyen szolgáltatásokat nyújt!*

ALUMNI SZOLGÁLTATÁSOK

ALUMNI TAGKÁRTYA

Miért ne járna anyagi támogatás is annak, aki a PTE-n végzett? E gondolat mentén jött létre az Alumni Kártya, ami éttermekben, cukrászdákban, kávézóknak, hotelekben, galériában, színházban, és még sorolhatnánk mennyi helyen érvényesíthető! Az árengedmény mértéke változatos, de átlagban 10-20% körül mozog. Mivel a végzetek az ország bármely részén elhelyezkedhetnek, nem kizárólag pécsiek az elfogadóhelyek. Vagyis egy egész partnerhálózat áll a PTE-n végzetek rendelkezésére azért, hogy kicsit vagy nagyon jobban járjanak! A partnerek száma folyamatosan bővül, így érdemes az Alumni weboldalán megnézni, van-e kedvezmény egy adott helyen, illetve azt is ellenőrizni lehet, hogy hol mennyi kedvezményt kapunk.

Alumni szolgáltatások

- Regisztráció és tagkártya
- Alumni Magazin és Alumni hírlevél
- Díszoklevél-igénylés
- Évfolyam-találkozók

ALUMNI HÍRLEVÉL

Lényegretörő, könnyen áttekinthető, és havonta csak egy alkalommal landol a postafiókban a hivatalos Alumni Hírlevél. Ebben minden benne van, ami éppen fontos tudnivaló az egyetemen: a nagyobb volumenű, az egyetem teljes közösségét érintő eseményeken túl minden egyes kar megosztja történéseit, így a szűkebb egyetemi berkek további életébe is bele lehet látni. Ha valaki továbbképzésekben gondolkodik, ahhoz is jó kiindulópont a hírlevél, hiszen a legújabb képzéseket is ezen a fórumon osztják meg először, hogy a már végzetek tudjanak ezekről leghamarabb. Havonta egy kis elektromos impulzus az összetartozás jegyében!

ÉVFOLYAM-TALÁLKOZÓK

Azt mondják a nagyon-nagyon-nagyon régen végzetek, hogy az első pár évben még könnyű tartani a többiekkel a kapcsolatot, de ahogy egyre szövevényesebb az élet – költözések, házasságok, családalapítás, építkezések, utazások, munkahelyváltások, válás, minden lehetséges romantikus és hétköznapi kaland – a baráti szálak is összekuszálódhatnak. Ezt segíthet kibogozni az Alumni Iroda! Hozzájárul az évfolyam-találkozók megszervezéséhez is – a szálláshelyajánlástól kezdve az egykori, ikonikus helyszínek lefoglalásáig és a volt tanárok, oktatók, mesterek felkéréséig. A nagyon öreg alumnik általában megbánják, ha szem elől tévesztik a társaikat és csak 50 vagy 60 pluszosként találkoznak újra. Tanuljunk mind a hibáinkból: a legjobb évente bulizni egyet, együtt.

QR-kód: <https://alumni.pte.hu/hu/>

ÖT ÉVTIZEDES BARÁTSÁG

Dr. Csefkó Ferenc a PTE ÁJK Közigazgatási Jogi Tanszék címzetes egyetemi docense. 1973-ban végzett a jogi karon. Évfolyamtársaival idén ünneplik diplomaszerezésük ötvenedik évfordulóját; egy külön számukra – a PTE Alumni Iroda közreműködése révén is – szervezett ünnepség keretében dr. Fábián Adrián dékán köszönti majd őket. De nem ez az első alkalom, amikor az összetartó közösség tagjai találkoznak...

Harka Éva | Csontos Szabolcs

Amikor végzett, akkor milyen reményekkel vágott neki az életnek?

Színházigazgató akartam lenni, és ígéretet is kaptam arra, hogy a Székesfehérvári Színház vezetője lehetek – sajnos azonban ez a terv meghiúsult, így váltanom kellett. Szentendrén kötöttem ki, ahol gyámügyi előadóként dolgoztam. Az „elődöm” Konrád György volt, az ő örökébe léptem, persze nem mint író, szociológus, filozófus, hanem mint hivatalnok. *(nevet)* Rövid idő után Székesfehérváron az akkori tanácselnök mellett dolgoztam, az ott előforduló hatósági törvénytelen-ségek kapcsán beérkezett panaszokat vizsgáltam.

Később megkeresett az ország egyik

nemzetközileg legismertebb alkotmányjogász-akadémikusa, Bihari Ottó professzor azzal, hogy ha van kedvem, jöjjen vissza Pécsre – az ötletet a jogi kar akkori dékánja is támogatta. A felkérésben talán az is szerepet játszott, hogy meglehetősen ismert közéleti szereplőnek számítottam a városban. A Magyar Tudományos Akadémia Dunántúli Tudományos Intézetébe kerültem, ahol a jogutód Regionális Kutatások Központjában majd' 30 évig voltam ügyvezető igazgató. Ezzel párhuzamosan kerültem az akkori, Bihari professzor által vezetett Alkotmányjogi Tanszékre, majd a Közigazgatásira, ahol máig is oktatok.

Úgy tudom, évfolyam-találkozót is szervez, mégpedig nem első ízben. Mi az, ami annyira nyomot hagyott Önben a jogi kari tanulmányai során, hogy ilyen hosszú távon összetart egy közösséget?

Nem én személy szerint szervezem a találkozókat, hanem mindig egy kis csapat, melynek magam is igyekszem aktív tagja lenni. Tímár Csaba pécsi ügyvéd fogja össze a szervezést, ebben az ő érdemei elévülhetetlenek. Évfolyamunknak van egy pesti csoportja is, melyet Seregélyesi János, igen jó tollú és humorú barátom tart össze: évente egyszer-kétszer valamelyik óbudai vendéglőben érezzük jól magunkat...

Mind különböző módon kötődünk az egyetemhez. Nyilvánvalóan más a viszonya azoknak, akik Pécsen vagy a régióban élnek és vállalnak munkát, és más azoké, akik a jogi karon dolgoznak. Az is más helyzet, amikor valamelyikünk az ország távoli pontjára sodródott az alma matertől. S az sem mindegy, milyen emlékekkel távozik az illető az egyetemről.

Hogy melyek azok az élmények, amik megmaradtak? Barátságok, formális vagy informális programok, összejövetelek. Ami közös: mind jó szívvvel gondolunk az egyetemre. Annak idején professzoraink, oktatóink empatikusak voltak, és a buktatásoktól függetlenül emberközeli viszonyt ápoltak hallgatóikkal. Régi emlékek, sztorik, vizsgák, bukdácsolások, kavalkádok, szóval mindaz, ami az életünket jellemezte, kerülnek elő, miközben kvaterkálunk. Az idej évfolyam-találkozó kapcsán is ez a tervünk. A kötelék megmaradt köztünk, még akkor is, ha nem mindenki tud minden találkozónkra eljönni. Amikor találkozunk, ott folytatjuk, ahol abbahagytuk, férfi öleléssel, mosollyal fogadjuk egymást.

Kaptunk egy archív képet is Öntől, mely hallgató korában készült. El tudná mesélni a történetét?

Az 1968-as párizsi diáklázadásoknak volt Magyarországon is lecsapódása, ami számunkra azt jelentette, hogy szabadnak éreztük magunkat. Amikor mi jártunk az egyetemre, a felsőoktatásban virágkorát élte a kultúra –

és nemcsak nálunk, Pécsen, de ország-szerre, például Szegeden, Budapesten is. Rendkívül jó hangulatú volt az egyetemi élet, olyan világunk volt, amit a mostani hallgatónak is csak kívánhatok.

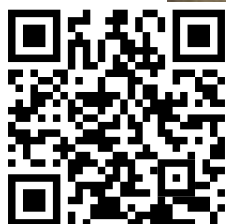
Megjelentettük a Glosszátort, melyből kinőtte magát az Universitas egyetemi lap, melynek utódja az UnivPécs. A lap mellett komolyzenei esteket és színházi előadásokat szerveztünk. Színpadunk neve is Glosszátor volt, mely a római jogban a törvények magyarázatával foglalkozót jelent. Országos fesztiválokra jártunk darabjainkkal, melyekről gyakran arany- és ezüstérmekkel tértünk haza. A képen négyen szereplünk, de sokan mások is részt vettek a munkánkban. A közelmúltban sajnos elhunyt a képen is látható Vári Laci (*Vári Éva színésznő testvére – a szerk.*), ő is színpadunk tagja volt. Szerettük egymást. Irodalmi előadásaink többségét a ma Halasy-Nagy professzorról elnevezett aulában rendeztük, és szinte minden alkalommal eljöttek a professzoraink is megnézni az előadásainkat, s gyakran kaptunk vas-tapsot: például az akkoriban inkább csak megtúrt, avagy meg sem túrt, a naptárban is feketebetűs március 15-i megemlékezéseink mindig provokatívra és emlékezetesre sikeredtek.

► A fotón balról jobbra: Esze István, Csefkó Ferenc, Vári László és Seregélyesi János

51 éve, hogy a „pollackos” csapat összejár

Tavaly volt 50 éve, hogy végeztek, mégis minden évben évfolyam-találkozót tartanak. Általában Balatonföldváron jön össze a „pollackos” csapat, három napig együtt „dorbézolunk, kirándulunk”. Tudja, ez az iskola nemcsak szakmailag, emberileg is nagyon sokat adott nekünk. Emberségre és gyakorlatra oktattak minket. Sok tanárunk meghalt már sajnos. A kollégiumi életnek köszönhetjük az összetartozást. A mai napig is, ha nagy bánat, vagy öröm ér bennünket, sokszor megosztjuk egymással, különösen akkor, ha az égi tanári karunkhoz kerül valaki közülünk – nyilatkozta lapunknak a tavalyi évforduló kapcsán Székelyhidi István.

► A fotón középen Székelyhidi István

ALUMNI-CSALÁD

Az alumni hazai és nemzetközi helyzetét vizsgáló első, tavalyi konferencia után idén az Alumni-család konferencia – értelmezések, építkezések és menedzsment hazai kitekintésben címmel szervezett tanácskozást a PTE Alumni és Vállalati Kapcsolatok Irodája április 20-án.

Balogh Robert | 📷 Csontos Szabolcs

A Pécsi Diplomások Köre 2000 körül indult – mondta el Zóka Gréta, az Alumni Iroda munkatársa, majd hozzátette: Ma már több mint harmincezer fős tagsággal büszkélkedhetünk. Körülbelül ötezer külföldi hallgató is csatlakozott a PTE Alumni programjához, az összlétszám folyamatosan, évente ezres nagyságrendben növekszik. Nem engedjük el egykori hallgatóink kezét, hiszen már a diplomaosztókon is lehet regisztrálni az alumni rendszerbe.

Hogy miért jó PTE Alumni tagnak lenni? Zóka Gréta szerint ez egy jó lehetőség, vonzóak a partneri kedvezmények, de még vonzóbbak a hírek, az egyetemmel kapcsolatos friss információk. A kifejezetten a volt hallgatók számára szervezett programok közül kiemelkedik az évente kétszer jelentkező Alumni Akadémia. És támogatjuk a kapcsolattartást, a nosztalgizást, besegítünk akár az évfolyam-találkozók szervezésébe is – húzta alá Zóka Gréta.

A tanácskozáson más egyetemek is lehetőséget kaptak arra, hogy bemutassák alumni rendszerük működését, így a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemről Balogh Barbara, a Hallgatói Szolgáltatások Központ vezetője, valamint a Szegedi Tudományegyetemről Schwimmer-Tóth Tímea, az SZTE Alma Mater alumni szakértője tartottak előadást. A Soproni Egyetem, a Debreceni Egyetem és a Dunaújvárosi Egyetem képviselői is részt vettek a tanácskozáson. Két kerekasztal-beszélgetésre is sor került, az első témája a Kártya vagy applikáció? témakörben hangzott el, arról, hogy milyen érvek és el-

lenérvék szólnak a kedvezményprogramok különböző formái mellett. A második kerekasztal címe: Mit jelent az Alumni? E kapcsán a PTE-n végzett, sikeres életutat bejárt hallgatókkal beszélgettek. A vállalati kapcsolatok és társadalmi felelősségvállalás témájában dr. Cselik

Bence, a PTE Kapcsolati Igazgatóság Alumni és Vállalati Kapcsolatok Irodájának menedzsere tartott előadást, majd Zalay Buda, a Körber Campus Pécs HR és kommunikációs szegmensvezetője a Körber és a PTE jelenlegi és jövőbeli kapcsolódásait járta körbe. A továbbiakban a PTE Diplomás Pályakövetését is bemutatta dr. Sipos Norbert adjunktus, a PTE KTK külügyi igazgatója.

A délutáni programban Balatoni József, alias Jocó bácsi influenszer és történelem tanár nyílt és őszinte hangvételű, egyben szórakoztató könyvbemutatóján Tibenszky Moni Lisa (a Felelős Szülők Iskolája alapító-ügyvezetője) újságíró kérdéseire válaszolt.

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
UNIVERSITY OF PÉCS

Pécsi Tudományegyetem
Műszaki és Informatikai Kar

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSEK A PTE MIK-EN!

Továbbképzéseink folyamatosan követik az aktuális trendeket és a mérnökkel szemben támasztott elvárásokat, így a legkiválóbb szakirányú képzéseket ajánljuk mérnökeink részére!

A diplomával rendelkező érdeklődők **tizennégy szakirányú továbbképzésből** válogathatnak.

A piac változásaira dinamikusan reagálva 2019 óta négy új szakirányú továbbképzési szakot akkreditáltunk (atomerőművi üzemeltetési szakmérnök/szakember, BIM szakmérnök, homlokzattervező szakmérnök, tüzelőanyag-cella és hidrogéntechnológia szakmérnök) képzési katalógusunkba.

Alkalmazott mechatronikai szakmérnök / szakember | Atomerőművi üzemeltetési szakember
Atomerőművi üzemeltetési szakmérnök | BIM szakmérnök | Homlokzattervező szakmérnök
Hulladékgazdálkodási szakmérnök / műszaki szakember | Létesítmény-energetikai szakmérnök
Minőségirányítási rendszermenedzser | Nukleáris környezetvédelmi szakmérnök / szakember
Történeti épületdiagnosztikai és rehabilitációs szakmérnök / szakember
Tüzelőanyag-cella és hidrogéntechnológia szakmérnök / szakember
Vizuális mediátor, iskolai designer | Városüzemeltető szakmérnök | Zaj- és rezgésvédelmi szakmérnök / szakember

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
ÁLTALÁNOS ORVOSTUDOMÁNYI KAR

Biotechnológia MSc

Angol nyelvű mesterképzés

Képzési idő: 4 félév
Képzés nyelve: angol
Finanszírozási forma:
állami ösztöndíjas/ önköltséges
Önköltség mértéke: 400 000 Ft/szemeszter

SPECIALIZÁLÓDÁS A KÉPZÉS SORÁN

- gyógyszer- biotechnológia
- orvosi biotechnológia

Felvételi követelmény: felsőfokú szakirányú oklevél, megfelelő angol nyelvtudás.

Teljes kreditérték beszámításával vehető figyelembe a természettudományi képzési területről a biológia, a környezettan, a műszaki képzési területről a biomérnöki, a környezetmérnöki alapképzési szak.

JELENTKEZÉS

Jelentkezési határidő: 2024. február 15.
Jelentkezés: felvi.hu
Bővebb információ: felvi.aok.pte.hu

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI KAR

VAN MÁR DIPLOMÁD, DE SZERETNÉL TOVÁBB FEJLŐDNI?

→ Válaszd a PTE TTK mesterképzéseit, vagy szakirányú továbbképzéseit!

17 KÜLÖNBÖZŐ LEHETŐSÉGET KÍNÁLUNK NEKED, AKÁR ANGOL NYELVEN, NAPPALI ÉS LEVELEZŐ TAGOZATON EGYARÁNT.

AKÁR TERMÉSZETTUDOMÁNY, AKÁR SPORT, INFORMATIKA, VAGY TANÁRKÉPZÉS, NÁLUNK MINDENT MEGTALÁLSZ!

RÖVID CIKLUSÚ TANÁRKÉPZÉSEK, MESTERKÉPZÉSEK, SZAKIRÁNYÚ KÉPZÉSEK SZÉLES VÁLASZTÉKÁT KÍNÁLJUK NEKED.

VÁLASZD A #PÉCSITTK-T, TALÁLD MEG NÁLUNK A JÖVŐD!

ttk.pte.hu

/ptettk

/ptettk

INNOVÁTOR GENERÁCIÓ-KUTATÓ

A generációkat kutatja Steigervald Krisztián, a PTE KTK alumnusa, a PTE egykori dolgozója, aki a Karrier Iroda kérésére tartott előadást a PTE-n 2022 őszén. Az író/coach/kutató szakembert életútjáról és a Generációk harca – Hogyan értsük meg egymást? című könyve kapcsán kérdeztük.

Harka Éva | Csontos Szabolcs

Miért éppen a marketingre specializálódtál anno? Akkor még nem volt ez a tudományterület annyira felkapott, mint mostanában. Mit láatsz a marketingben, ami most kihívás, ami miatt még mindig izgalmas ez a terület?

Rapszodikus oka van: harmadévből kezdtem a marketing alapjait tanulni, ami mindenki számára kötelező volt a specializálódás előtt; ebből volt az első olyan ZH, ahol a tanár kiemelt engem, mert csak én teljesítettem 100%-os ZH-t a teljes évfolyamból. Az első három év alatt nem volt olyan eset, hogy hibátlan lettem volna. Engem is meglepett az eredmény, mert a Kotler-féle vastag és nem túl szexi könyvből tanultunk, amit ennek ellenére szerettem, logikusnak találtam. Úgy éreztem, hogy ez az én utam, én vagyok az évfolyamon „A” marketinges. Kicsit beképzelt is lettem, úgyhogy a második ZH-m nagyon rosszul sikerült (*nevet*). De addigra eldöntöttem, hogy a marketing felé indulok majd. Nagyképűség lenne azt mondani, hogy ez tudatos döntés volt, de erre specializálódtam. Megszerettem az oktatókat is! Akkoriban Rekettye Gábor volt a tanszékvezető, Törőcsik Mária, Orosdy Béla voltak a nagy nevű oktatóink, és már akkor ott volt fiatal tanárként Bányai Edit. Ők határozták meg a pályám. A kutatásra specializálódtam; már negyed-ötödévesen részt vettem piackutatási projektekben a Marketing Tanszéken. Műtán diplomáztam, a Rektori Hivatalban maradtam mint marketing kutató.

Azóta a ZH óta eltelt huszonhat év, és amit ma látok a marketing területén, az a fejlődés. Átalakult a fogyasztói társadalom: ma már inkább kontent fogyasztásról beszélhetünk, vagyis sokkal kevésbé a márkák, és sokkal inkább a kontentek határozzák meg, hogy mit fogyasztunk, milyen platformokat használunk. Ez erősen visszaköszön a marketingben is. Már nem úgy működnek a kampányok, hogy ha valaki elég pénzt fordít arra, hogy a reklámja este lemenjen a három nagy országos tévécsatornán, akkor biztos, hogy mindenki hall róla. Ma sokféle csatornán kell megjelenni, de a termékportfólió, a márkapozicionálás és a szegmentálás is gyökeresen mást igényel.

Ma is kutató vagyok: generációkutatással, és azzal kapcsolatos tanácsadással foglalkozom. Élvezem ezt

a területet, mert nagyok a kérdőjelek ezzel kapcsolatban. A legtöbb cégvezetőnek fogalma sincs arról, mihez kezdjenek a különböző generációkat képviselő

keres projekt után vásároltunk egyet magunknak. Ma már persze jóval olcsóbb. Aztán Finnországban 2007 körül láttam, hogy egy cégnél – ezeket joggal tekintethetnénk a mai okosórák elődeinek, csak még nem a csuklón, hanem a testre szerelt érzékelőkkel mérték a biometriai adatokat. Próbáltuk a kettőt összekötni, de mire kifejlesztettünk volna valamit, jöttek az érintőképernyős eszközök.

Az érintőképernyős eszközök elterjedése a Különnvélemény című film világához vált hasonlatossá: Tom Cruise bemegy a plázába, beszakenneli a szemét egy óriásplakát, onnantól pedig személyre szabott ajánlatokkal bombázza. A szemkamerát például kezdetben rá kellett tenni az alany fejére, azokat kalibrálni kellett – ami legalább negyedórás folyamat volt –, így tudtuk személyre szabni. Ma már lehet úgy szemkamerát használni, hogy a kutatást végzőnek jelen sem kell lenni, könnyen használható, bárhonnan meg lehet figyelni, mit nézel a monitoron. Sokkal egyszerűbb és gyorsabb megoldások léteznek, rengeteg válfajjal; pénztől függ, mit lehet megvalósítani.

A válság elején létrehoztál egy új céget, aminek az emocionális marketing a lényege. Hogyan tudod az érzelmeket bevinni a marketingbe, amikor az emberek nagy része azt se tudja, mit érez konkrétan?

Hadd mondjak pár példát! Az, hogy milyen egy új autó illata, évekig kísérletezik ki, mint ahogy az is művészet, hogyan lehet a friss kenyér illatát megalkotni – mert ezek nem azonosak az új autó vagy az éppen készült pékárú illatával. Vannak olyan kísérletek, amik azt kutatják, milyen színnel világítsanak meg egy húspultot vagy egy zöldségesstandot azért, hogy az árukat kívánatosabbnak lássák a vevők!

Érdekel az emberi psziché és viselkedés marketinggel való kapcsolata, ami túl is mutat a klasszikus közgazdaságtudományon. Ezért kezdtem el a GfK-ban töltött éveim alatt pszichológiát tanulni. Az emocionális marketing is ebből indult ki, hiszen ez a pszichológia, a közgazdaság, és a marketing valamilyen fajta összekötése. A marketingben fogyasztóként tekintünk az emberekre, de valójában viselkedésmódjaik határozzák meg, hogy mit, mikor és miért vásárolnak. A viselkedésmódokat pedig meg lehet ismerni, érdemes ezzel foglalkozni.

munkavállalóikkal. Megsokasodtak azok a platformok is, amelyek számukra nehezen értelmezhetők – például ilyen a Tiktok. Ez egy olyan terület, ami miatt még csillogó szemmel figyelnek.

Apropó, csillogó tekintetek. Te voltál az első, aki mobil szemkamerás kutatási módszert alkalmazott a piacutatásban Magyarországon. Honnan jött ez az ötlet? Milyen új, innovatív módszereket látsz most bevethetőnek a piacutatásban?

Egy külföldi konferencián hallottam a szemkamerák katonai alkalmazásáról 2004 körül, az internet berobbanása előtt. Kiderült, hogy a hadsereg már a hatvanas évektől használja. Rögtön arra gondoltam, hogy hadászati célokra túl milyen alkalmazási területei lehetnek. Akkoriban a GfK-ban (*GfK Hungária Piackutató Intézet*) dolgoztam, és kiderült, hogy a cég cseh tagvállalata használ szemkamerákat. Kiutaztam Prágába, hogy megismerjem ezt a rendszert. Annyira lenyűgözött, hogy meggyőztem az akkori GfK igazgatót, hogy nekünk szükségünk van erre. Az ára csillagászati volt, így eleinte csak béreltük, és csak néhány év és pár si-

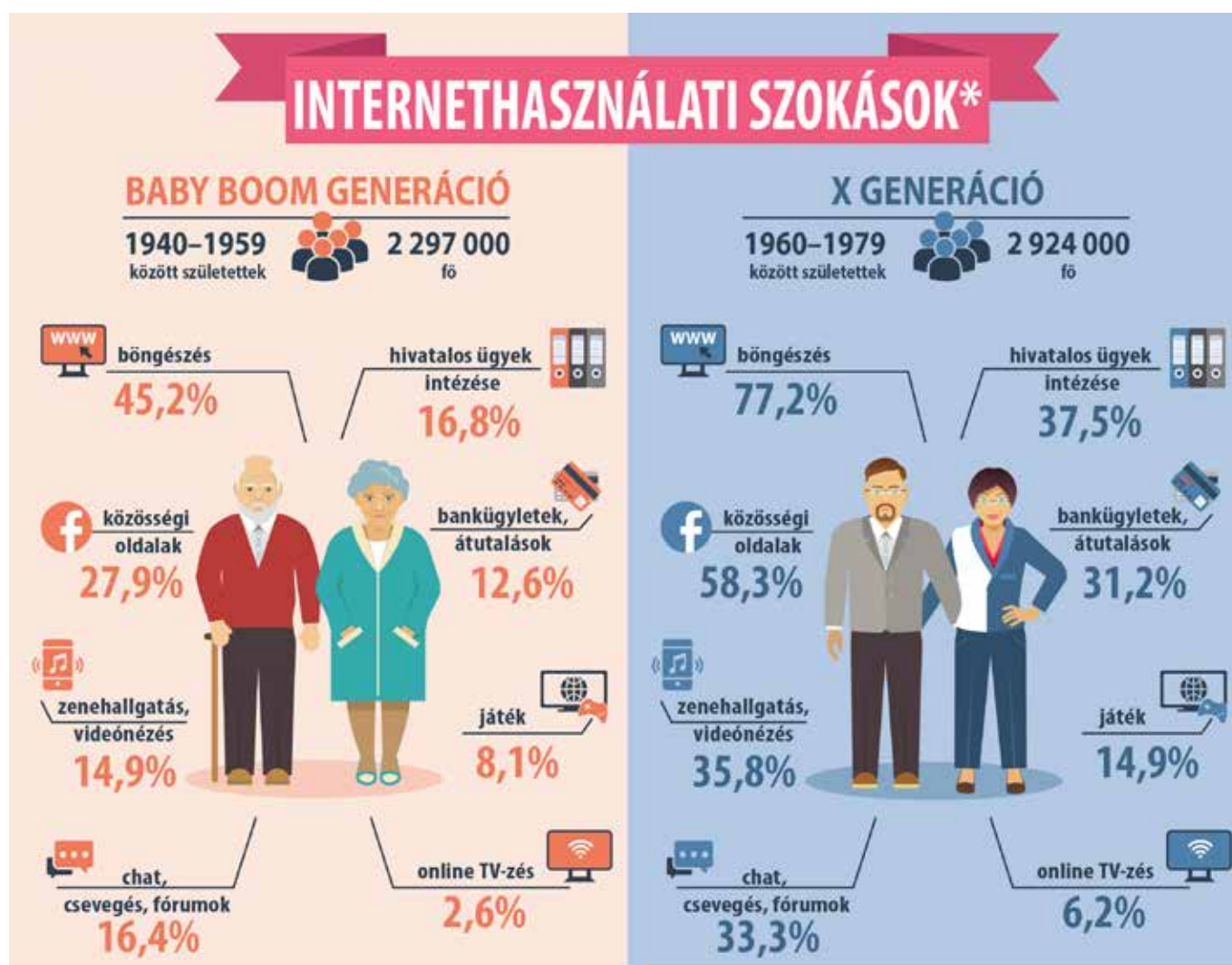
Melyik az az érzelem – az örömet kivéve –, amivel szerinted a leginkább fel lehet kelteni valakinek az érdeklődését?

Hát, nem leszek népszerű... A félelem, vagy ha elhittetjük, hogy valamitől félsz. Például, ha nem ezzel a fogkrém-mel mosod a fogadat, öregkorodra kihullik az összes. A félelem rendkívül erős emberi érzelem, és ez nem csak a marketingben, de a politikai marketingben, a háborús kommunikációban és a motiváció területén is alkalmazható. Olyan erős külső driver, amivel tömegeket lehet befolyásolni, állatszociális szinten. Gondoljunk csak a

koronavírus-oltással kapcsolatos kommunikációra: mind az oltáspártiak, mind az oltásellenesek az érzelmekre alapoztak, és kifejezetten a félelemre épült a kommunikáció.

A generációkat kutatók. A könyvedben pedig évszámok révén kategorizálsz a különböző generációkat. Közben könnyen találni olyan embereket, akik annak ellenére, hogy az egyik korszak szülöttei, nem arra jellemzően viselkednek – és fordítva.

Sok mindent szegmentálunk, csoportosítunk. A közgazdaságtan, de a szociológia is él ezzel a módszerrel,

Forrás: KSH

*2017. évi adatok

hogy bizonyos szempontrendszerek alapján csoportokat hoz létre. Azt szokták hinni, hogy ha valaki egy adott korszakban született, akkor rá az arra a csoportra jellemző tulajdonságok, attitűdök lesznek igazak. Ez nem teljesen így igaz. A generációhoz való tartozás nem azt jelenti, hogy ha beleszületél egy adott rendszerbe, akkor csak és kizárólag aszerint kell viselkedned.

Az ember világképét élete első hét éve határozza meg a legerőteljesebben: az lesz számára a földi valóság, a norma, amit akkor rád terhelt a környezet, a pénzügyi helyzet, a média, és még sorolhatnám. Egészen 35 éves korodig nagyon könnyen megtanulsz dolgokat, utána viszont ez már nehezebben megy. Hogy magam mondjam példának: gyerekkoromban volt 4 évnyi nagyon erőteljes X-es tapasztalásom, éltem 15 év Y-t, tizenöt év Z-t, mire eljutottam 35 éves koromig. Tehát az alfa és a béta, valamint az azt követő generációk kapcsán már nem leszek annyira penge, mert az agyam nem fogja annyira gyorsan befogadni az ezekre a korszakokra jellemző környezeti információkat.

Lehet, hogy egy, a hatvanas években született baby boomer is használ számítógépet, de soha nem lesz olyan ügyes, mint egy alfa. És nem azért, mert nem tudja megtanulni, hanem mert ő teljesen más értékeket kapott gyerekkorában, és azokat keresi mind a mai napig az interneten, a Facebookon vagy a Tiktokon. Utóbbi sem arra jött létre, hogy baby boomer értékeket képviseljen, hanem hogy az alfákhoz szóljon, számukra legyen norma.

Mennyire lehet megjósolni azt, milyen lesz a következő generáció?

Ez egy nagyon nehéz kérdés. Talán egy jövő-kutatónak kéne feltenned, sokkal könnyebben tudna rá válaszolni. Egy kohéziót megjósolni szerintem lehetetlenség, de még azt is képtelenség eltalálni, hogy mi fogja felváltani az okostelefont. Azt sem lehetett látni tíz évvel ezelőtt sem, hogy a televízió a fénykora után szinte kizárólag a baby boomer generáció szórakoztató eszközévé válik, a fiatalok a készülék létjogosultságát is megkérdőjelezi. Felgyorsult a világ, minden nagyon gyorsan és intenzíven változik. Jósolni minták és tendenciák alapján talán csak a mesterséges intelligencia tudna.

Lehet, hogy egy, a hatvanas években született baby boomer is használ számítógépet, de soha nem lesz olyan ügyes, mint egy alfa. És nem azért, mert nem tudja megtanulni, hanem mert ő teljesen más értékeket kapott gyerekkorában, és azokat keresi mind a mai napig az interneten, a Facebookon vagy a Tiktokon.

Pusztán a generációs jellemzők alapján egy vállalatnál milyen posztra kit tennél?

Attól függ, hogy milyen ez a vállalat. Az összes ügyfelemnek azt szoktam mondani, hogy a mostani időszak pont arról szól, hogy nem tudunk panelekben gondolkodni. Ez egy panelkérdés. Nem akarok megbántani, de tipikusan X generációs kérdés, mert ugye akkoriban az volt az elképzelés, hogy mindenre van megoldás. Ma pedig már tudjuk, hogy ez nem így van. A jelenlegi világban azt látjuk, hogy nincsenek panel megoldások. Vannak olyan cégek, sőt, ágazatok, amelyek egész egyszerűen nem 21. századiak. Ilyen például a logisztika, hiszen az autóvezetés nem 21. századi. Valószínű, hogy egy kamionos cég kevésbé talál fiatal munkatársakat. Ugyanakkor egy startup kapcsán hiába mondanám, hogy az én korosztályom, a negyvenesek jó vezetők tudnának lenni, mert szakmai szempontból magas szintet képviselnek, ha oda humán vezetőket kell keresni, mert a startupnál az ember a fontos. Tehát a generációs besorolás erre nem alkalmas. Sajnos sokan gondolják, hogy erre kellene használni, ezért ellenkeznek többek a generációs elmélettel kapcsolatban. De ez nem erről szól, hanem a képességekről, készségekről. Arról, hogy más emberi képességekkel rendelkezik az, aki a 20. században született, mert írásban és olvasásban szocializálódott az agya, és mással, aki a 21. században született és újfajta audiovizuális kultúrán szocializálódott. Más az idegrendszerünk, más az agyi működésünk.

Hm. Úgy gondolom, ennek alapján a klasszikus értelemben vett oktatás nem 21. századi.

Ezt nem én mondtam. (nevet) De nagyon fontos, amit mondasz, mert kutatások támasztják alá egyrészt azt, hogy a 21. században született gyerekeknél működik a multitasking, és egyre nagyobb arányban azok az áramkörök működnek az agyban, melyek nem a mélységi, hanem a felszíni olvasást támogatják, ami – lássuk be – a mai oktatási stílusban elég létidegen.

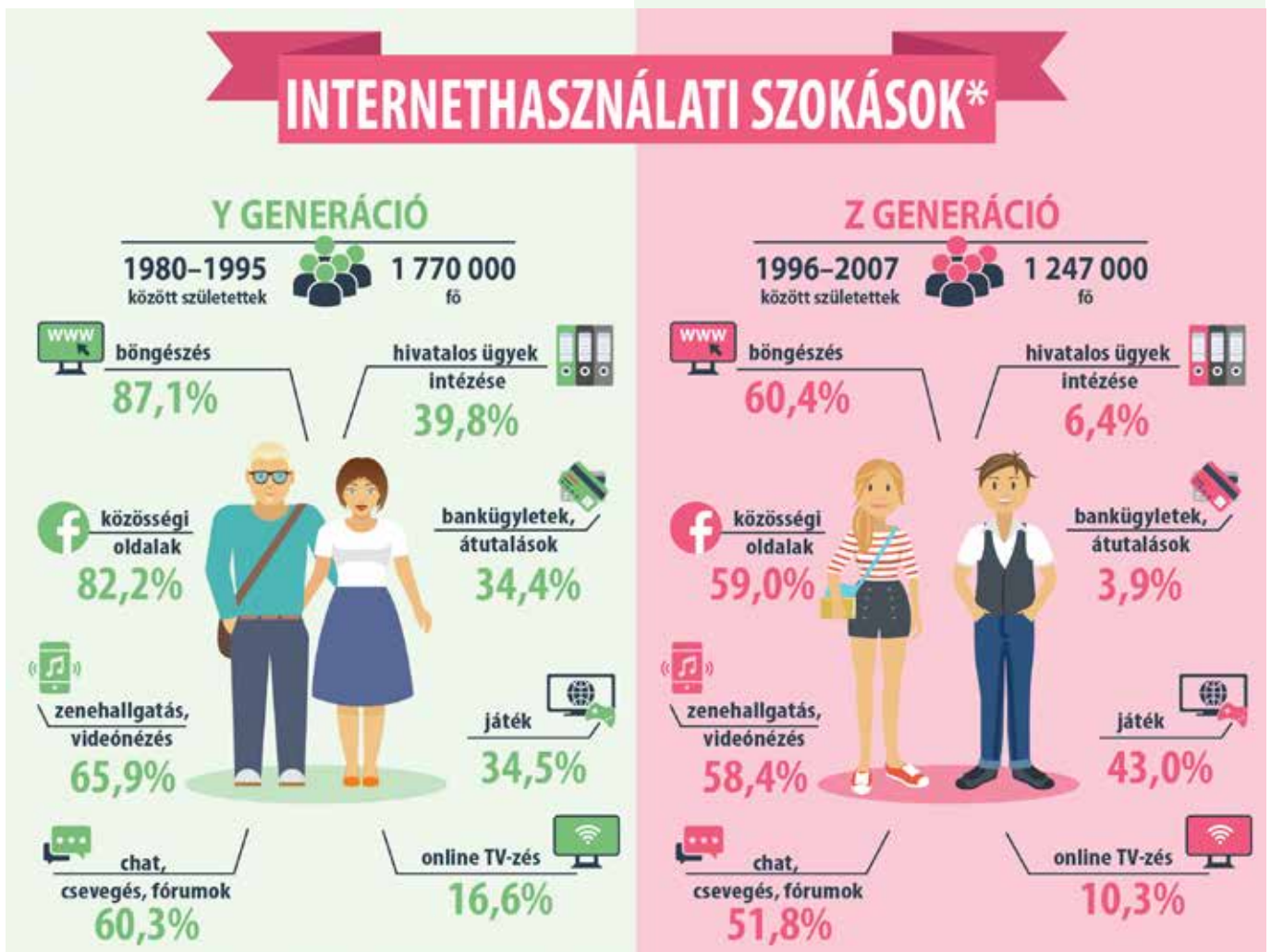
Van-e valami tanácsod a keresztfélévben vagy a 2023 nyarán végzők számára, mit tegyenek, ha jó karriert akarnak befutni?

Azt gondolom, a mai fiataloknak nem kell karriertanácsot adni, mert nem karrierközpontú gondolkodásúak. A karrier az X generáció számára volt az élet egyik fő központja. A mai fiataloknak annyiféle platformon zajlik az életük, hogy abból a karrier és a munka csak egy a sok közül. Nem hiszik el az idősebbeknek, hogy a munka az élet értelme. Azt próbálják megtalálni, hogyan tudnak úgy kiteljesedni a munkájukkal, hogy holisztikus, teljes életet élhessenek. Például ne vállaljanak el olyan állást, amihez semmi kedvük – ahogy a szüleik vagy a nagyszüleik tették, mert meg kellett élniük valamiből. Az a fontos, hogy rátaláljanak arra, ami a számukra fontos. Emiatt az önismeretet tartom nagyon fontosnak, hiszen csak e mentén határozhatják meg, hogy számukra mit jelent a karrier. Sok olyan fiatallal találkozom, akik olyan dolgokat csinálnak, ami számomra anno, amikor diplomáztam, elképzelhetetlen lett volna – ők viszont boldogok, mert nem a karrier, hanem önmaguk kiteljesítése az elsődleges. Ez így elég jó tanács, nem?

GENERÁCIÓK HARCA A FIGYELEMÉRT – HOGYAN TANULJUNK EGYMÁSTÓL, EGYMÁSÉRT?

Ezzel a címmel jelent meg Steigervald Krisztián új könyve, 2023 májusában. A kötetben személyes példák és kutatások alapján, kommunikációs, pszichológiai, mentálhigiénés, valamint pedagógiai szempontokat egyaránt figyelembe véve vizsgálja a generációk tartalomfogyasztását. értékrendjét és emberi kapcsolatait.

QR: https://univpecs.com/kultura/generaciok_harca_figyelemert

TÍZMILLIÓ IMPULZUS VS IRODALOM

Huszonötezer követővel rendelkezik a Holnap Témazáró című vlog, melyet Stettner Zoltán, a PTE BTK alumnusa működtet egy barátjával.

Harka Éva | 📷 Stettner Zoltán

Janusosként színjászó voltál, a PTE-n a drámapedagógia miatt vetted fel a magyart. Melyik tanáraidra emlékszel szívesen?

P. Müller Péter fantasztikus órákat tartott, a Hamlet kurzusra azóta is emlékszem, hogy mennyire jó volt. Rosner Tina is drámás vonalon mozgott, szerettem az ő óráit is. Viszont ha egy csettintésre eltűnt volna a dráma az életemből, akkor biztosan nyelvész lettem volna! Kleiber Judit remek óráira emlékszem. Egyetemistaként is volt színjászó csoportom, előadásokban is szerepeltem az Oberon társulatban. E révén Ákli Krisztiánnak és Gál Évának köszönhetem, hogy nemcsak játzóként, de rendezőként is tevékenykedhettem.

Mihez kezdted a végzés után?

Öt évig dolgoztam a nagyatádi gimnáziumban. 3 színjászó csoportom volt, 35 gyerek járt hozzám összesen. Magyart és drámát tanítottam, 3 osztályt érettségiztettem. De be kellett látnom, hogy ma a közoktatásban nem lehet előrejutni. Váltottam! Most Somogyszobon, egy Nagyatád melletti kisfaluban élek, egy budapesti cégnek dolgozom home office-ban.

Hogyan született meg a Holnap Témazáró??

Németh Zoltán középiskolai barátommal közös ez a projekt. Ő marketinges, az én lételemem pedig az irodalom és a dráma. Így született meg a Holnap Témazáró ötlete. Minden, ami szorosban az irodalommal kapcsolatos, az az én feladatomban, minden más - például marketing, a honlap – Zotya feladata, illetve van még egy barátunk, aki vágja a videóinkat. Egy-egy téma feldolgozása elképesztően időigényes, legalább másfél hónap, mire felvesszük, megvágjuk, feltöltjük...

Eddig 99,9%-ban pozitívák a visszajelzéseink, nagyon örülünk, hogy a legtöbb tanároktól érkezik, közülük pedig többen az óráikon is felhasználják a videóinkat. Most huszonötezer feliratkozó van, a legtöbben diákok. Azt leszögezném: ez a csatorna nem azért van, hogy ne olvassanak, hanem hogy az irodalmat menőbbé tegyük.

Hogyan lehet ma érdekessé tenni az irodalmat?

Anno úgy tanítottam, hogy nem a tényadatokon volt a hangsúly, gondolkodni próbáltam megtanítani őket.

Az irodalom erre remek lehetőséget ad, annak ellenére, hogy szerintem a kötelező olvasmányok listája reformra szorulna. Például kinek van kedve elolvasni egy Jókai-féle sokoldalas tájleírást arról, hogyan bontogattja egy virág a szirmaikat az erdőben, amikor a korunkban tízmillió impulzus ér minket egyetlen másodperc alatt?! De az, hogy jól tette-e Antigoné, hogy eltemette a testvérét, vagy Haimón hogyan érvelhetett volna jobban – ezek mind vitákra adnak alapot. A Holnap Témazáró online térben mozog, ami azért jó, mert a diákok hozzá vannak szokva a mozgóképes tartalmakhoz. Ez már a Tiktok-generáció, rövid, vicces tartalmakhoz szoktak, ezért is teszünk a videókba bevágásokat. Szerencsére a kötelező olvasmányok azért nem olyanok, mint a technológiai újítások, amik hamar elavulnak, ezért talán sikerül értékállót alkotni.

PTE
Pécs City
1367

PTESHOP.HU

BÁRMILYEN VÍRUST LEFEGYVEREZNEK ÉS VAKCINA ALAPOT GYÁRTANAK

Záróvizsgáikra készültek a PTE ÁOK-n, amikor beütött a koronavírus-járvány. Hetényi Roland és Hanna Dániel ekkor úgy döntöttek, igyekeznek segíteni. Egyik ötletükhöz a COVID-Alaptól támogatást nyertek, startupot alapítottak, és több szabadalom is köthető a nevükhöz. Közben azonnal a végzés után belevágtak a PhD-ba is. A mostani tervük: tisztított, inaktivált vírusokat gyártani, amik vakcinák alapjai lehetnek – és mindezt bármilyen vírusból!

Harka Éva | Csontos Szabolcs

Műszaki beállítottságú voltam, de a családomból többen is jártak a pécsi orvosira, végül ezért választottam ezt – meséli dr. Hanna Dániel, majd hozzáteszi: Azt gondoltam, hogy ha már éveket teszek fel az életemből arra, hogy diplomát szerezzek, olyat szeretnék, amivel utána bárhol Európában tárt karokkal fogadnak. Végül barátnőmet követve iratkoztam be az orvosira. Dr. Hetényi Roland kémikusnak készült, végül édesanyját követve iratkozott be az orvosira. Családja egyébként erős szállal kötődik a pécsi egyetemhez: többek között ükapjának, Nendtvich Andor polgármesternek köszönhető, hogy éppen ide költözött száz éve Pozsonyból az Erzsébet Tudományegyetem. Dr. Hetényi Roland a PTE TTK-n már középiskolásként ismerte a járást a kémiai oktatási versenyek miatt, a Szentágotthai János Kutatóközpontot pedig egyetemi tanulmányai alatt ismerte meg, tudományos diákkörösként. Amikor kitört a Covid, azt éreztem, hogy nekem ez lesz a hivatásom. 2020. március 16-án hirdették ki a veszélyhelyzetet, és jöttek az ötletek, hogyan lehetne a megoldáshoz hozzájárulni. Olyan volt, mint a filmekben: a földön fekvő rajzoltunk, és próbáltuk kitalálni, milyen technológiával lehetne megvalósítani az ötletünket – meséli dr. Hetényi Roland. Az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól 127 millió Ft-ot nyertek el a megvalósításra. Két orvos-tanhallgató voltunk egy nagy ötlettel. Ez ebben az időszakban ilyen szempontból elég is volt: nyitott volt mindenki annak érdekében, hogy minél hamarabb megfékezhesük a járványt – szögezi le dr. Hetényi Roland. Emlékszem, amikor meghallottam, létrejött az Operatív Törzs, azt gondoltam magamban, hogy na, ott se szeretnék ülni. Erre egy hónapba se telt, és már írhattuk nekik a jelentéseket! – nevet dr. Hanna Dániel.

A forrás optimális felhasználása érdekében startupot alapítottak, így jött létre a Ro-Link Biotechnology Kft. UV-C fény segítségével sikerült a koronavírus örökítőanyagát úgy inaktiválniuk, hogy a vírust szerkezetében nem károsították, a PTE Virologiai Nemzeti Laboratóriumának szakemberei pedig bizonyították az inaktivációs hatást. *Annak érdekében, hogy a COVID-19 által kiváltott immunválaszt pontosan mérni lehessen, a koronavírus a lehető legtisztábban kellett előállítani. Ez még a nagy vakcinagyártók számára sem egyszerű. Közel fél év kemény munka volt, de mára sikerült 96%-os tiszta-*

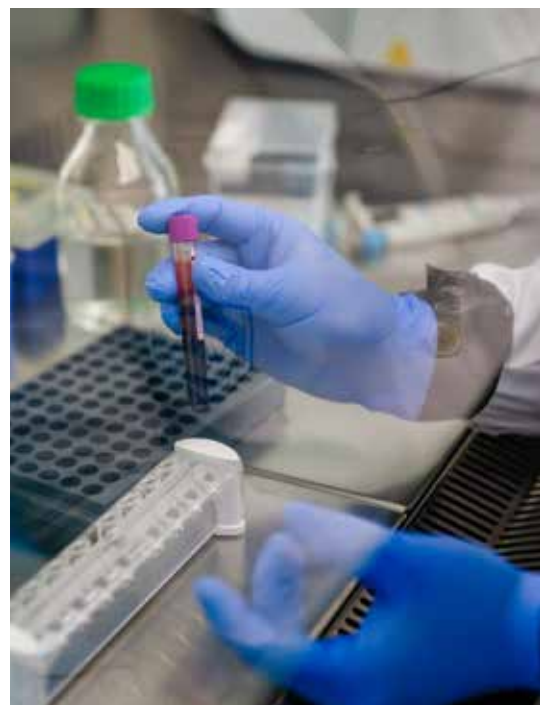

Közel fél év kemény munka volt, de mára sikerült 96%-os tisztsággal előállítani, 30 perc alatt. Az inaktivált, tisztított vírus világszinten értékes termék.

sággal előállítani, 30 perc alatt. Az inaktivált, tisztított vírus világszinten értékes termék – húzta alá dr. Hetényi Roland. A két év alatt 150 kísérletet végeztünk, 125 vérmintát használtunk fel, 25 kutató működött közre a projektünkben. A célunk az volt, hogy a vírusra építsünk, de úgy, hogy az ne fertőzzön – kevés helyen lehet ugyanis aktív koronavírussal dolgozni. Sikerült az emberi vérben lévő immunválasz kapcsán is kifejleszteni egy új, saját eljárást, mind sejt, mind antitestes alapon – teszi még hozzá dr. Hanna Dániel az Országos Vérellátó Szolgálattal együttműködésben végzett munkáról.

Az államtól nyert projekt sikerrel kifutott, közben a koronavírus-járvány is lecsengett. Miért érdekes akkor mégis mindez? A COVID-19 volt az első, amivel a módszerünket kipróbáltuk, de bármilyen vírust tudunk vele inaktiválni és tisztítani – jelenti ki dr. Hetényi Roland. Mivel a virológusok szerint a járványok korára kell felkészülnie az emberiségnek, nem egy szűk piaci résről beszélünk.

Mint PhD-hallgatók több tudományos cikket is írnak, a nemzetközi tudományos közegben is lesznek megjelenéseik. Amikor az időfaktort firtatom, csak nevetnek. Nyilván mindez követel plusz időt, de melyik rezidens van otthon egész nap, nem? Egyébként is: aki az orvosit végigcsinálja, annak meg kell tanulnia aktívan pihenni – mondja dr. Hanna Dániel. Mi osztjuk be az időnket, de eredményt, azt kell tudni produkálnunk – teszi hozzá dr. Hetényi Roland.

VÉGTELEN TÖRTÉNET

Dr. Radánovics-Nagy Dániel 2013-ban szerzett fogorvosi diplomát Pécsen. Öt éven keresztül szerkesztette a Confabulát, két alkalommal főszerzője volt a Pécsi Fogorvos Szaknapoknak. A diploma után a fővárosban helyezkedett el, a magánellátásban praktizál, évek óta témafelelőse a Dental World Szájhigiénés és Prevenciós Kongresszusának, DentOwl Academy néven saját tanműhelyt alapított fogászati asszisztensek számára.

Balogh Robert | 📷 Dr. Radánovics-Nagy Dániel

Hogy gondol vissza az egyetemre?

Vegyes érzelmekkel. Az orvoskaron tanulni nem babszúr, a vizsgaidőszak mindig stresszes volt, de törekedtem arra, hogy a tanuláson kívül jusson idő a közéleti tevékenységre és a szórakozásra is.

Milyen emlékeket hoz elő önből a Confabula?

Amikor az egyetemre kerültem, csatlakoztam a kar hallgatói lapjához, a Confabulához. Koncertbeszámolókkal kezdtem és sok zenei témával foglalkoztam, majd mint nagyinterjúk kérdezője váltam ismertté; frissen kinevezett professzorokkal, orvosokkal, később közéleti személyiségekkel beszélgettem. Remek alkotóközösség alakult ki a Confabulánál, jó fotósokkal, jó tollú újságíró kollégákkal dolgoztunk együtt. Interjúhattam több Kossuth-díjas művésszel, zenészekkel, színészekkel, filmrendezőkkal, humoristákkal.

Az a szakmai alap, amit megkapott az egyetemen, hányszor íródott felül?

Ha őszinte akarok lenni, akkor azt mondom, számtalanszor. Az egyetemi tanulmányok jó alapot szolgáltatottak, kaptunk egy jogosítványt arra, hogy legitim módon dolgozhassunk. Kiemelendő azonban, hogy az a tudás, amivel ma a betegellátáshoz rendelkezem, számos posztgraduális képzésen rakódott rám. Fontos, hogy az egyetemről kilépve megmaradjon bennünk az a szándék, hogy továbbra is képezzük magunkat – ez egy „neverending story”. Nekem szerencsém volt, hogy a Confabula révén kapcsolatba kerültem a fővárosban működő Dental Press Hungary szaklap- és könyvkiadóval, ahol olyan fiatal fogorvost kerestek, aki szívesen publikál. Egy kölcsönös együttműködés részeként szakmai továbbképzéseken vehettem részt úgy, hogy nem kellett fizetnem érte – nem is tudtam volna pályakezdőként –, viszont élménybeszámoló jelleggel kellett írnom róluk. A mai napig nem telik el úgy egy hónap, hogy valamilyen továbbképzésen ne palléroznám magam.

Az egyetemi kapcsolatai mennyire maradtak meg?

Néhány csoporttársammal barátinak mondható kapcsolat alakult ki, és bár az élet más-más helyszínekre sodort bennünket, igyekszünk rendszeresen találkozni. A tanáraink közül a fogorvos szakon belül is voltak meghatározó oktatók, de az általános orvosképzésből is többekre emlékszem szívesen. Dr. Tóth Pál és Dr. Hollósy Tibor tanárurak az Anatómia tanszékről – velük még a Confabulában is együtt dolgoztunk; Dr. Szeberényi József professzor úr a Sejtbiológiáról vagy Dr. Kocsis Béla a Mikrobiológiáról... A fogorvosi szakról Dr. Lempel Edina és Dr. Krajczár Károly a Konzerváló Fogászati tanszékről vagy Dr. Olasz Lajos professzor úr és Dr. Szalma József a Szájsebészetről. A közéleti tevékenységem révén jó kapcsolatot ápoltam, s ápolok is a mai napig Dr. Nagy Ákos Károly klinika igazgató úrral. Alapítója voltam hallgatóként a Pécsi Fogorvos Szaknapoknak, tavaly a X. jubileumra jó érzéssel, egyenesen meghatódva mentem vissza előadóként. Az új épület nagyon impozáns, megérdemelte a pécsi fogorvosképzés, hogy a Dischka Győző utcából ilyen körülmények közé kerüljön, de nyilván az erő sosem a falakban van, hanem azokban, akik ott munkálkodnak.

SIKERES FILMÍRÓ **JOGÁSZ DIPLOMÁVAL**

Köbli Norbert a PTE jogelődjén végzett jogászként, majd a filmszakmában futott be figyelemre méltó karriert: először mint kritikus, filmforgalmazó, majd forgatókönyvíró. Balázs Béla-díjas magyar forgatókönyvíró, érdemes művész. Az Arany Hugo-díjas A vizsga (2011) és a Bronz Zenit-díjas A berni követ (2014) írója, a Magyar Forgatókönyvírók Egyesületének alapító elnöke. A 95. Oscar-díjra a hivatalos magyar nevezés az általa írt Blokád című film volt. Műfordítóként és zeneszerzőként is kipróbálta magát.

Tóth Mariann | 📷 Köbli Norbert

Hogyan emlékszik vissza az egyetemi éveire?

Millió-millió emlékem van Pécsről, egyik szebb, mint a másik. Öt évet töltöttem a JPTE jogi karán, életem legszabadabb éveit. Mindent szerettem, ami az egyetemmel kapcsolatos, kivéve magát a jogot, azt hamar eluntam. Kedvenc tanárom Szilovics Csaba volt, a szakdolgozatomat is nála írtam. Kiváló évfolyamtársaim voltak, tartjuk a kapcsolatot – valakivel lazábban, valakivel szorosabban.

Volt esetleg valamilyen fordulópont, ami a jogászi pályáról a filmszakmába vitte?

Egy nap előadáson ültem – másodévben vagy harmadévben –, amikor megvilágosodtam, hogy én nem leszek jogász. Nem nekem való. Nem nekem való, mert nem ér-

dekel annyira. Nem érdekel annyira, ezért nem lehetek benne a legjobb. Közepes jogász meg nem akartam lenni. Becsületből végigcsináltam az öt évet, végül cum laude diplomáztam.

A Kill Bill és számos külföldi film Magyarországi bemutatásáért felelt, majd főállású forgatókönyvíró lett. Hogyan kell elképzelni az alkotási folyamatát? Van, amihez ragaszkodik e téren?

Valóban, az egyetem után pár évig filmkritikusként és filmforgalmazóként dolgoztam, közben pedig forgatókönyveket írtam. Immár 15 éve vagyok hivatásos filmíró. A napom úgy néz ki, hogy reggel felkelek, átmegegyek a dolgozószobámba, nekiállok írni, és írok, amíg a párom haza nem jön vagy amíg el nem indulok a fi-amért az iskolába. Amihez írás közben ragaszkodom, az a csend és a magány. Meg a könyveim, mert mindig eszembe jut valami, ami miatt egyik-másik könyvet le kell venni a polcra.

Melyik korszak inspirálja?

A negyvenes-ötvenes évekről írtam a legtöbb filmet (*Örök tél, Apró mesék, A vizsga, A berni követ, Trezor stb.*), de a XX. század összes éve, évtizede érdekel a boldog béke-időktől (*Félvilág*) a rendszerváltozásig (*Blokád*). Minden, ami 1900 előtt történt, az számomra túl messze van, ami 2000 után, az meg túl közel. Kell a távlat.

A forgatókönyvírást tanítja is, mi benne a kihívás?

Anyukám tanár volt, 14 évesen még én is tanárnak készültem. Szóval egy régi álmom vált valóra azzal, hogy elkezdtem tanítani – egyetemistákat a Mathias Corvinus Collegiumban, illetve felnőtteket a MOME-n.

Mín dolgozik most?

Most fejeztem be a Puskásról szóló forgatókönyvemet. Remélem, lesz rá pénz, és le tudjuk forgatni, mert azt érzem, hogy jól sikerült.

TÖKÉLETESSEGRE TÖREKEDNI, LAZÁN, SPORTOSAN!

Dr. Zámbó Péter és felesége, dr. Subosits Enikő a PTE jogelődjén, a Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szereztek diplomát, megismerkedésüket is az egyetemnek köszönhetik. Sikeres karrierjük mellett családot alapítottak, két gyermeket nevelnek. Huszonkét éves, nagyon produktív, nagyszerű időszak áll mögöttük.

Tóth Mariann | 📷 Dr. Zámbó Péter

Mindketten a Rendőrtiszti Főiskola elvégzése után választották a jogot, Péter a szakmai pályafutását bünyügyi területen töltötte, dandártábornoki rangig jutott. Enikő először Zalaegerszegen, majd a Budapesti Rendőr-főkapitányságon dolgozott, kiemelt vagyon elleni bűncselekményekkel, 50 millió forint feletti kár, illetve vagyoni hátránnyal járó bűncselekményekkel foglalkozott. Majd a Nemzeti Nyomozó Irodánál a bűnszervezetben elkövetett bűncselekmények felderítésében, vizsgálatában és a vádhoz szükséges intézkedések megtételében vett részt. Néhány éve közös céget alapított a házaspár, tréning, tanácsadás, jog, mediáció fókusszal. Kétségtelenül megvan köztük az összhang, élmény velük beszélgetni.

Az egyetemi évekre hogyan emlékeztek vissza? Mi volt, ami a jogi pályára vitt titeket?

Z.P.: Pécsen születtem, a Nagy Lajos Gimnáziumban végeztem. Édesapám határőr tisztként nevelt fel, és kialakult bennem egy erős férfikép a sport, katonáskodás, hazaszeretet, haza szolgálata mentén. Anya pedig a szeretet oldalát képviselte és mindig mondta, hogy apám is mennyit dolgozik és nehéz ez a szakma, én menjek egy kicsit könnyedebb irányba. Ezért még gimnazista koromban ígéretet tettem neki, hogy a Rendőrtiszti Főiskola után el fogom végezni a jogi egyetemem.

S.E.: Én szintén Rendőrtiszti Főiskolát végeztem első körben, ott találkoztam a joggal. Az tűnt fel, hogy nemcsak értem, de szeretem és tudom is alkalmazni, illetve élni vele. Amikor én a jogra jelentkeztem, az ügyésszé válás volt a cél, de az egyetemi diploma megszerzése azért is fontos volt, mert a rendőri pályán kizárólag Rendőrtiszti Főiskolával nőként érvényesülni valószínűleg kevésbé lehetséges, mely már olyan beosztást is megnyitott számomra, hogy inkább a kiemeltebb ügyekkel foglalkozhattam.

Z.P.: Az egyetemnek azon kívül, hogy egy nagyon magas szintű oktatásban volt részünk, rendszer-szemléletet, hatalmas többlet-tudást köszönhetek. De a legnagyobb

dolog, amit én kaptam, az a családom. Itt ismertem meg a páromat, és ennek köszönhetjük a két csodálatos gyermekünket is, akiket szeretettel nevelünk arra, hogy megvalósítsák életcéljaikat és boldogok legyenek miközben megvalósítják álmaikat.

S.E.: Én életem szlogenjét is az egyetemnek köszönhetem. Mindig, mikor vizsgázni mentem a férjem csak annyit mondott, hogy lazán, sportosan. Azóta is ez a mondat a hajtóerő akkor, ha ki kell állni azért, amit gondolok. Mindenkinek ajánlom, ha lehengerlő akar lenni, nyilván a szükséges tudás birtokában.

Z.P.: Ma cégvezetőkkel, sportolókkal és menedzserekkel dolgozunk, és azt látjuk, hogy rendkívül feszültek az emberek. Nagy tudás van bennük, hatalmas felelősséggel, de mellé kell párosítani a laza, sportos működést is, mert ebből lesz összhang, ez egy jó receptje az életnek.

A SZEMÉLYESSÉG LÁZADÁSA

Magyar Drámapedagógiai Társaság elnökének választotta Ákli Krisztiánt, a BTK volt hallgatóját, aki drámapedagógus, rendező, színész, aktív civil, emellett castingol, szervez, folyamatosan és tudatosan építi a projektjeit.

Balogh Robert | 📷 Csontos Szabolcs

Az egyetem mennyivel volt nyugodtabb időszak az életedben, mint a mostani pörgés, amiben létezel?

Hasonlóan telt az egész életem, mindig legalább harminckét dolgot csináltam egyszerre. Izgága gyerek voltam, csurgóiként természetesen kézilabdáztam is. Történelem szakon kezdtem itt Pécsen, de a második évtől már a szekszárdi Deutsche Bühne Ungarn színészeként is aktív voltam az egyetem mellett, de az alternatív színházi téren is keresgéltem. Beléptem a Janus Egyetemi Színházban, miközben dolgoznom is kellett, hol nemzetközi vásárokon, hol piackutatóként. A nyarak is erről szóltak, külföldön dolgoztam az egzisztenciális biztonságért. Törekedtem arra, hogy eltartsam magam.

A történelmi diplomád-ból mit hasznosítasz?

Szükségem volt az egyetemi képzésre. Gyakorlati emberként a saját hibáimból tanulok a legtöbbit. A bölcsészek hozzáállása, az utánaolvasás, az számomra az egyetemről eredeztethető,

korábban nagy lendülettel vettem bele magam abba, ami érdekelt, de a történelem szakon megtanultam, hogy ha az alapok hiányoznak, akkor utána kell menni a témának. 2009-ben végeztem: tanár és bölcsész diplomát szereztem. Először a Bogádi Általános Iskolában tanítottam történelmet és vezettem a színjátszócsoporthoz. Néhány tanítványommal a mai napig kapcsolatban vagyok. Tavalyig voltam része a közoktatásnak.

A drámapedagógusi tevékenységédért megkaptad a Magyar Bronz Érdemkereszt polgári tagozatának kitüntetését. Mekkora munka van mögötte?

A feleségem az akkori Apolló Kulturális Egyesületnél dolgozott diákszínjátszó-csoportvezetőként, szép lassan én is elkezdtem belefolyni 2007-től. Előbb csoportot vezettem, éreztem, hogy van egy hiátus a környezetemben, szervezőként is hozzá kellett tennem a magamét. A szakmai munka mellett sokrétű civil szervezetekben végzett munkám is. 2011 óta vagyok elnöke a Fiala Művészekért Alapítványnak; fiatalokkal foglalkozunk, igyekszünk őket helyzetbe hozni. Hátrányos helyzetű kistérségekben dolgoztam, a kaposvári Hold utcában, Alsószentmártonban. A csurgói Csokonai Diákszínjátszó táborunk már nem is két-, hanem háromturnusos lesz idén – tizenhat éve működünk. Drámanapokat is szervezek. Sok mindent ki is hagytam...

A közösségteremtés mennyire funkciója a színházaknak?

Mindig arról beszélünk, hogy mennyire rosszul alakulnak a társadalmi folyamatok, a COVID, a válság. Még soha ennyi diákszínjátszó nem jelentkezett az Országos Diákszínjátszó Egyesület fesztiváljaira; a csurgói regionális diákszínjátszón ott volt kétszáz gyerek! Ezért mindent meg kell tenni, hogy működjön! Látszólag fogva tartja a gyereket a számítógép és a mobil, a valóságban viszont látszik, hogy van létjogosultsága a színjátszásnak. Amit mi csinálunk a diákokkal, az a személyesség lázadása a kor ellen, amiben élünk! Így tudunk versenyezni a vibráló ledes képernyőkkel. A szűkös költségvetésű helyzetben a személyességgel tudunk operálni.

ÜVEGGOLYÓKBÓL **VILÁGOKAT ÁLMODÓ**

Tóth Barbi volt az első női HÖK elnök a PTE BTK történetében. Kommunikáció szakon végzett, demonstrátorkodott, majd a Zenélő Egyetemen és a 30Y zenekar mellett kezdett dolgozni, most már több zenekar menedzsere.

Balogh Robert | 📷 Csortos Szabolcs

Jó tapasztalat volt HÖK elnöknek lenni, rengeteget vitáztam szerintem fontos ügyekért, izgalmas évek voltak. A hallgatói mozgalomban ideaként kell, hogy létezzen a közösségépítés mellett az értékteremtés is, ami jó, ha többet jelent néha, mint egy kolbásztöltő verseny. Bízunk benne, hogy a tudatos építkezésnek, és a kollektív felelősségnek továbbgyűrűző hatása lesz a közösségben. Közben a Zenélő Egyetemen kezdtem dolgozni Beck Zoliékkal, főképp kommunikációs, oktatásszervezési feladatokat bízta rám. Pár hónappal később már a zenekartól kaptam egy felkérést – ennek idén lesz hét éve.

Több zenekarral dolgozom együtt, de mindig a 30Y volt a középpontban. Tizenöt éves korom óta ismerem őket, velük nőtem fel. Megéltem, hogy az általam szeretett kis zenekarból fesztivál headliner lesz, vagy hogyan lesznek a zenészekből előbb barátok, majd – és emellett – munkatársak. Az biztos, hogy elemeiben határoz meg engem is a 30Y; ha úgy nézzük rajongó maradtam, ha máshogyan, akkor nincs igazibb identitásom.

Beck Zoli lányával, Boeval 2020 óta dolgozunk együtt, boebeck néven lehet vele találkozni. Egy 2021-es kislemezt követően idén tavasszal jelent meg az első lemeze, amiben külön izgalom, hogy nem csak országhatárokon belül képzeljük el az útját. Dolgozom még az IDEGEN zenekarral, és a Felső Tízezerrel is. A zenei projektek mellett a Zenélő Egyetem is fontos része maradt az életemnek, van, hogy óraadóként, van, hogy nyári szabadegyetem szervezőjeként, vagy dalszövegíró tábor házigazdájaként működünk együtt.

Tavaly Marton Zsanettel (akivel szintén a PTE hozott össze) közösen alapítottunk zeneipari ügynökséget, ennek a neve BSIDEMUSIC. Nem kizárólag zenei menedzsmenttel foglalkozunk, inkább a háttérpári tevékenységek tudatosabb, strukturáltabb, mentálisan is élhetőbb kialakításán dolgozunk több projekten keresztül. Biztos vagyok benne, hogy a művészetmenedzsment akkor tud produktív lenni, ha a menedzser mélyen érti az alkotói akarátokat, és hisz abban, akit képvisel. A siker kockázata az érvényes megszólalás, a hitelesség és az érthetőség kockázata – ami ráadá-

sul alkotó emberekből fakad. A bukás és az elismerés is emberekhez kötődik, nem márkákhoz. Ez óriási felelősség, csak úgy lehet benne állni, ha az ember ezt képes átlátni és kezelni.

A COVID óta ez a szakma folyamatosan gyakorolja a válsághelyzetek menedzselését. Ezért idén a Budapest Parkkal közösen indítunk egy soft skill fejlesztő-sorozatot kifejezetten a zeneipar háttér munkásainak, előadóinak. Minden hónapban tréninget tartunk majd, ezek témái között olyasmik lesznek, mint a tárgyalástechnika, az asszertivitás, vagy a válságkommunikáció.

Soknak tűnhet ez, nem mindig egyszerű kezelni. Az igazi cél mindig az, hogy a művészek lelkéből kiguruló üveggolyókból érthető és megismerhető világokat tudjunk megmutatni.

ELHIVATOTT, LELKES GYÓGYTORNÁSZ

Kordé Bence a Borsóház Pécs Nemzetközi Intenzív Terápiás Központ gyógytornász-fizioterapeuta. 2018-ban végzett az Egészségtudományi Karon, azóta foglalkozik a pár hónapos babától a 60 évesig számos pácienssel, köztük az országos ismertségű Zentével. Hivatásáról csillogó szemmel mesél; jártas a lovasterápiában, lovasíjászkodik.

Mikor végeztél, mi történt azóta?

2018-ban végeztem és szerencsére már az egyetem utolsó évében volt egy gyakorlati lehetőség a Borsóházban, amikor néhány napot eltölthettem itt. Nagyon érdekesen alakult, hogy már előbb felvételt nyertem ide, az akkori gyakorlat révén, mint hogy meglett volna a diplomám. Azóta eltelt jó pár év, nagyon sok pácienssel, rengeteg betegségcsoporttal ismerkedtem meg, mivel a csecsemőtől az idősebb korosztályig a genetikai betegségektől a sportsérülésekig, traumás sérülésekig minden megtalálható. Most már egyre többen ismerik a Borsóház nevet, a pécsi klinikán is tudnak rólunk az orvosok, nyugodt szívvel küldenek pácienseket, ami komoly szakmai bizalmat feltételez, ami dicséretes.

Mi jelent kihívást, inspirációt a páciensekkel kapcsolatban?

A motivációm az, hogy mindig naprakész tudjak lenni, mindig a legjobb lehetőséget tudjuk megadni a páciensnek, mert az a legnehezebb a szakmámban. Nyilván megvan, hogy mi az az elérhető cél, amit ki tudok tűzni magam és a páciens elé, akár időben, vagy tevékenységben, mozgásban. Én annak már nagyon tudok örülni, ha egy egy reális célt, ami tényleg egy növekedést jelent, meg tudunk határozni és azt el is tudjuk érni.

Híres páciensed is van, Zente.

Igen, az ő ismertsége nagyon sokban segítette a magyar egészségügy fejlődését, akár az SMA szintjén, akár a gyógyszeres ellátás szintjén. Az, hogy Magyarországon lehet gyűjtéseket szervezni, támogatókat szerezni, és az emberek valóban segítenek, az egy nagyon nagy biztonságot ad szerintem nagyon sok szülőnek. Az ő támogatottsága mindenkinek adott egy kis erőt, hogy egy ilyen nehéz harcot is meg lehet vívni, ami egy életen át tart. Az ő harca nem ért itt véget, hogy meglett a gyógyszer, hanem ezzel indulhatott el egy út.

Tóth Mariann | 📷 Csontos Szabolcs

Miért a gyógytornász pályát választottad?

Az ETK nagyon vonzott, mert szeretek emberekkel dolgozni. Első körben ápoló szakra jelentkeztem, a gyógytornász szakra fél év után váltottam, a hivatástudatom fél évre rá jött. A mozgásterápia, a sport régóta közel áll hozzám. Sokat jártam önkénteskedni, ahol egészségügyi közegben lévő gyerekekkel voltam együtt nagyon sokat. Az egyetemen már abszolút azt éreztem, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, amennyire csak lehet, illetve széles spektrumban dolgozni. Talán itt fogalmazódott meg bennem először, hogy szeretnék olyan munkát, ahol folyamatosan tudom bővíteni a tudásom, mert engem ez motivál. Az is kirajzolódott, hogy Pécsen akartam maradni, nagyon szeretem a várost, szeretek itt élni, itt vannak a barátaim, az életem.

A DIETETIKA RENGETEG LEHETŐSÉGET REJT!

A PTE Egészségtudományi Karon végzett dietetikusként Kóbor-Gunszt Barbara, aki Pécssett kezdte, majd Komlón folytatta pályáját élelmezésvezetőként. Naponta 1600 gyermek szakszerű élelmezéséről gondoskodik a munkatársai segítségével, beleértve a diétás étkeztetést is. 2021-ben elnyerte a Magyar Dietetikusok Országos Szövetsége Év Dietetikus Végzettségű Élelmezésvezetője díjat.

Tóth Mariann | 📸 Kóbor-Gunszt Barbara

Milyen szakon végzett és miért ezt választotta?

2005 nyarán végeztem dietetika szakon. Elsőnek a gyógytornász szakot jelöltem meg, másodikként a dietetikát. Utólag nem bántam meg, hogy pár ponttal lemaradtam a gyógytornász szakról. Már akkor tudtam, hogy ez a tudomány terület rengeteg lehetőséget rejt.

Hogyan emlékszik vissza egyetemi éveire?

A főiskolán eltöltött első hetek után éreztem, hogy jó helyen vagyok. A tankonyhai gyakorlatokat élveztem a legjobban. A közös főzések a csoporttársakkal örök emlékek maradnak. A diétás menüsorok elkészítése, majd kostolása még inkább segítette rögzülni az elméletben tanultakat. Már itt eldöntöttem, hogy élelmezési szakterületen szeretnék dolgozni. Sok-sok kitűnő szakembertől tanulhattunk a főiskolai évek alatt, kiemelném Prof. Dr. Figler Mária tanárnő óráit, Bonyárné Müller Katalin szakmai elhivatottságát, és Laborczi Ottóné üzemszervezési, gyakorlati óráit, valamint Kubicskóné dr. Kisbenedek Andrea tankonyhai gyakorlati vezetését.

Mivel foglalkozik most?

Jelenleg a Mevid Zrt.-nél dolgozom, mint üzletvezető (élelmezésvezető)-dietetikus. 2008 szeptembere óta vezetem a komlói Iskola Éttermet. A főzőkonyha látja el a város által fenntartott köznevelési intézmények (bölcsődétől-középiskoláig) közétkeztetési feladatait. Emellett szakmailag támogatom az üzletvezető kollégáim munkáját, külső HACCP tanácsadóval karöltve felelek a cég szakmai, élelmiszerbiztonsági megfelelőségéért. A Mevid Zrt.-nél arra törekszünk, hogy a jogszabályok betartása mellett jól lakjanak a gyerekek, és biztosítani tudjuk a jövő generáció testi, lelki és szellemi fejlődéséhez szükséges tápanyagokat.

Hogyan hasznosítja a tanultakat a pályája során?

A tankonyhai gyakorlatok során megtanultam, csak az a diéta lesz jó, gyógyító hatású, akkor értünk el vele célt, ha azt az egyén, akinek készült, el is fogyasztja. Lehet

gondosan elkészített az étel, megfelelő alapanyagokból, közétkeztetési rendeletben előírt mennyiségekkel, ha azt a gyermek nem eszi meg, akkor abból sajnos nem lesz energiabevitel, nem hasznosul semmilyen tápanyag. Nehéz az egyensúlyt megtalálni, de minden nap törekedni kell rá. A főiskolán tanult étlapszerkesztési szabályokat is igyekszem figyelembe venni.

Van valamilyen tanácsa a frissen végzetteknek?

Egy hivatást választottak! A megszerzett diplomával rengeteg területen el tudnak helyezkedni. Én arra biztatom őket, hogy válasszák a közétkeztetés területét, mert az utóbbi időben nagyon megnőtt a diétás étkeztést igénylők száma, ezért a dietetikai szaktudásra nagy szükség van most ezen ágazatban.

CSAK OTTHAGYNI LEHET, BEFEJEZNI NEM!

Dr. Tarlós Gréta 2015-ben szerzett gyógyszerész diplomát, majd 2019-ben letett még egy szakvizsgát is a PTE-en. Közforgalmi gyógyszerértárban kezdte a pályáját, de vonzották a gyógyszeripari kihívások.

Balogh Robert | 📷 Dr. Tarlós Gréta

Hogy alakult a pályája?

A diplomaszerezésem után Pécssett maradtam, közforgalmú gyógyszerértárban helyezkedtem el. Korábban ott végeztem a nyári gyakorlataimat is. Már egyetemistaként éreztem, hogy nem igazán a gyógyszerértárban képzelem el a jövőm, keresgélni kezdtem. A Richter Gedeon hirdetett egy állást medical-marketing területen: itt kezdődött a gyógyszeripari pályafutásom, Medical Affairs Manager pozícióban. Nyolc év után Pécsről Budapestre költöztem, új kihívásokat kerestem.

Mivel jár ez a munka?

Sokrétű és összetett munkakörben dolgozom, ami multidiszciplináris szemléletet igényel. Szorosan együtt dolgozom a klinikai vizsgálati csapattal, a market access-szel, marketinggel

és sales-es kollégákkal, valamint a compliance és jogi osztállyal. Cégen kívül pedig tartom a kapcsolatot a betegszervezetekkel, és az adott terápiás területen a véleményformáló orvosokkal. A közvetlenül bevezetés előtt álló, illetve már a piacon lévő gyógyszerek orvosszakmai háttérét biztosítom. Azóta már a harmadik gyógyszercégnél dolgozom, továbbra is orvostanácsadóként, másfél év után a Sandozhoz kerültem, és három és fél év után újra váltottam, jelenleg egy amerikai innovatív gyógyszer cég hazai leányvállalatánál, az AbbVie-nél dolgozom. Számos terápiás területtel foglalkoztam, illetve volt alkalmam globális pozícióban és hazai piacon is kipróbálni magam az elmúlt években.

Mi a váltások oka?

A közforgalmú patikából a gyógyszeripar irányába a kíváncsiság vitt. Az egyetemen megszerzett tudást szerettem volna új módokon alkalmazni, új kihívásokat, tanulási lehetőségeket kerestem. A gyógyszercégek között

pedig a más-más üzleti kultúrák megismerése vonzott: sok mindenben különbözik egy magyar, egy német/svájci és egy amerikai cég felépítése, valamint az is, hogy globál pozícióban vagy helyi leányvállalatnál dolgozik az ember. Ugyanaz a pozíció sokszor más-más feladatot, skill-eket igényel jelenlegi tapasztalataim alapján. A Richter Gedeonnál nőgyógyászati vonalon dolgoztam globál munkakörben, ahol a leányvállalatokat és a nemzetközi marketinget támogattam; a Sandoznál a magyar irodában lehetőségem volt különböző terápiás területeken bioszimilér gyógyszerek bevezetésében részt venni, ezáltal hozzájárulni ahhoz, hogy sokkal több beteg számára elérhetővé váljanak a korszerű terápiák, valamint OTC-készítmények (*vény nélkül kapható gyógyszerek – a szerk.*) tévéreklámjaihoz is hozzájárulhattam orvosszakértői szemmel.

Az egyetemen használható alapokat kapott ehhez, vagy a cégeknél kellett felépíteni a tudását?

Nagyon jó alapokat kaptunk az egyetemen, a mi képzési időszakunkban arra készítettek fel leginkább, hogyan tudunk jól funkcionálni egy közforgalmú patikában. Volt néhány olyan tantárgy, ami kitekintést engedett ebből, ilyen volt a gyógyszerügyi ismeretek például. Az egyetemi évek alatt még nem tisztult le a kép, hogy gyógyszerészként milyen sok lehetőségünk van a gyógyszeriparon belül is. Az évfolyamtársaim közül sokan a közforgalmi patikában helyezkedtek el, nekem viszont a jelenlegi munkakörömben a mai napig van mit tanulnom, engem ez motivál.

Sikereseznek érzi magát?

Igen. Kiteljesedhetek a gyógyszerészi szakmában, jó döntés volt ezt választani. Rengeteg ajtó nyílik meg előttünk, gyógyszerészek előtt, amikre korábban nem is gondoltam. De még bőven maradt mit megtanulnom és elérnem az életben. A gyógyszeriparban sokat tanultam az egészség-gazdaságtanról, jelenleg egy innovatív immunológiai gyógyszerkészítmény hazai társadalombiztosítási befogadtatásán dolgozunk a közgazdász kollégákkal. Ez is nagyon érdekes része a munkakörömnek. Mindig pörgök, folyamatos „agyalás” a mostani munkaköröm. Sosincs vége, csak otthagyni lehet, befejezni nem.

A BUGI MÉG BENNE VAN A LÁBADBAN?

Langer András 2017-ben diplomázott gyógyszerész szakon, a PTE Klinikai Központ Intézeti Gyógyszertárában kezdett dolgozni mint kórházi-klinikai gyógyszerész rezidens. A három év letelte után Budapesten a Semmelweis Egyetemen folytatta a karrierjét, szintén az Egyetemi Klinika Gyógyszertárában. Jelenleg részlegvezető a Korányi Tömbben, egy 1200 ágyszámos részleg gyógyszerrel, kötszerrel, infúzióval, fertőtlenítőszerrel, tápszerrel stb. való ellátásáért felel.

Balogh Robert | 📷 Langer András

Amikor eldöntötted, hogy gyógyszerész leszel, akkor erre vágytál?

Még gimnazistaként nem volt fogalmam a kórházi-klinikai gyógyszerészetről. A gyógyszerészszakmának nem túl jó a PR-ja. Nincsenek tisztában az emberek az-zal, hogy mit csinál egy gyógyszerész, főleg egy klinikai gyógyszerész. Sokszor még az orvosok, vagy az ápolók sem. Gyakran meglepődnek, ha fekvőbetegellátásban gyógyszerésszel találkoznak. Egyetemista koromban a Gyógyszerész börzén jutottam be egy workshopra, amit pár fiatal lelkes klinikai gyógyszerész tartott, akkor „fertőződtem” meg, eldöntöttem, hogy ezzel akarok foglalkozni. Ezúton is köszönöm Gyimesi Nórinak, Tátrai Tibinek és Süle Andrásnak, hogy akkor, azon a workshopon megfertőztek!

Az egyetem mennyire készítette fel erre a szakmára?

Kevés olyan szakma létezik, amire teljes mértékben felkészíthetne az egyetem. A közforgalmú gyógyszer-tárban egy frissen végzett gyógyszerész sok feladatot el tud látni, de egy kórházban már kevésbé. Amióta végeztem, fejlődött az oktatás, egyre nagyobb részt kap a klinikai gyógyszerészet a graduális képzésben, amikor én végeztem, ez az arány még minimális volt. Egyhónapos kórházi gyakorlatom volt, és pár előadáson hallottunk a területről, de mivel erről írtam a szakdolgozatom, nem voltam teljesen felkészületlen.

Az egyetemre hogy emlékszel vissza?

Pécs máig hiányzik! Budapesti születésű vagyok, de pécsinek tartom magam, összesen 9 évet töltöttem a városban. Az egyetem nehezen választható le a városról. Tagja voltam a Pécs Music Society nevű szervezetnek, hallgatókból állt főleg, zenés rendezvényeket szerveztünk az egyetem során. Ez nagyon hiányzik!

Hogy egy kommentet idézzek a Facebook oldaladról: „A bugi még benne van a lábadban?”

Sajnos már nem. Amióta eljöttem Pécsről abbamaradt a zenélés. Találhatnék kifogásokat. Pécssett amatőr ze-

nészként is megmozdulhattam, rá voltam kényszerítve, hogy elő-elővegyem a gitárt. Most lehet, hogy meg kellene tanulnom a Bogyó és Babóca nyitódalát, óriási sikerem lenne a két kisfunknál. Ráadásul a közönség bővülni is fog, nemsokára megszületik a kislányunk.

Megmaradt a kapcsolatod az Egyetemmel?

Szakmai kapcsolatban maradtunk, meg persze a volt kollégákkal barátiban is. Volt, hogy meghívtak előadni, de sajnos ritkán járok vissza Pécsre. Nemrég a Gyógyszerész bállal egybekötve volt az alumni találkozó, a többiekkel együtt úgy éreztük magunkat, mintha újra egyetemisták lennénk és mintha csak előadás előtt beszélgetnénk a padban!

FILOZÓFIA, BUDDHIZMUS ÉS BÛLGA

Dr. Kékesi Balázs (Bauxit) buddhista tanító alap- és mesterszakot végzett a Tan Kapuja Buddhista Főiskolán, valamint művelődésszervezést tanult az ELTE-n. Majd a PTE Kultúratudományi, Pedagógusképző és Vidékfejlesztési Kar Filozófia Doktori Iskolájában szerzett doktori fokozatot 2020-ban, ahogy ő fogalmaz: egyre súlyosabb tanulmányozási mániájának terápiájaként fejest ugrott a kutatás feneketlen mélységeibe és magasságaiba, a kognitív nyelvészet, nyelvészetfilozófia terén. A Tan Kapuja Buddhista Főiskolán lelkesen tanít, opponál, témavezető. Nem mellesleg a népszerű, immár 25. jubileumát ünneplő Bëlga együttes alapító tagja.

Tóth Mariann | 📷 Csontos Szabolcs

Mesélj egy kicsit az egyetemi évekről! Hogy kerültél Pécsre?

Nekem ez úgy alakult, hogy a mesterképzés alatt elkezdett érdekelni jobban egy bizonyos témakör, az ún. megtestesült vagy „embodied elme” és az ezzel kapcsolatos, vagy erre alapuló diszciplínák nyelvészeti, filozófiai, pszichológiai értelmezései. Amikor végeztem, elkezdtem Farkas Attila Márton barátommal kutatni ezt a témát. Ez azt jelentette, hogy a Léhűtő nevű kocsmában találkoztunk minden hétfőn, és elkezdtünk agyalni, cikkeket írni, inspiráltuk egymást. Aztán egy másik főiskolai tanárom, Takács Laci szolt, hogy mi lenne, ha összeszednénk pár embert és elmennék PhD-zni Pécsre, neveléstudományra. Én mondtam, hogy ez nagyon jó lenne, de inkább filozófiából! Így kerültem Pécsre a Filozófiai Doktori Iskolába, egy hihetetlenül inspiráló közegbe és nyitott felfogású szellemi műhelybe. Maga a város is nagyon jó. Mindig alig vártam, hogy menjek Pécsre, inspirálva jöttem haza, olyan volt mint ha agy-edzésre jártam volna! Rengeteg új információt kaptunk, teljesen más aspektusból tanultam ott a filozófiát.

Mi volt a kutatási témád?

A témám nyelvfilozófiai volt részben, de sikerült a filozófia irányába terelgetni. Azt kutattam, hogy hogyan lehetne kognitív nyelvészeti módszerekkel reklám-kommunikációs hatást elemezni, mivel 8-10 évet eltöltöttem a reklámszakmában. Nagyon izgalmas terület ez, hiszen igazából a nyelv a megismerés, tehát annak inherens része, nem egy különálló dolog.

A Bëlga együttes hogy jött létre, mit jelent számodra?

Az egy 25 éve tartó dilizés a valósággal (*mondja nevetve – a szerk.*). Az is a Buddhista Főiskolához kötődik. Hárman barátok elkezdtünk hülyéskedni, szöveget írni és megmutattuk az akkori barátainknak, közülük töb-

beknek tetszett. Aztán elterjedt szépen és igény lett rá, hogy legyen lemez, lettek koncertek is. Én nem gondoltam volna és a mai napig meglepődök ezen még mindig, hogy ez így van. A filozofálás azért benne van – mindannyian filozófia szakra jártunk – gondolkodni a világról, értelmezni, interpretálni a dolgokat. Ez elindult a maga útján és töretlen végül is azóta. Úgy gondolom, hogy a közönség, az emberek, akik hallgatják a koncerten a zenéinket, társszerzők lényegében ebben a folyamatban. Nincs egy ilyen becsomagolt jelentés, amit átadunk, és az, hogy mindenki teljesen mást ért rajta, az egy nagyon szép, demokratikus és teljesen természetesen dolog.

A népszerűséget mennyire könnyű feldolgozni?

Magyarországon könnyebb, mint mondjuk Amerikában. Kis ország, kis piac, kis népszerűség. Nem piszkálja meg annyira az emberek egóját.

Tanítasz is, hogy éled meg ezt?

Egyrészt rengeteget kaptam a tanáraimtól és nagyon jó, hogy vissza is tudok adni. Próbálok felelősségteljesen inspirálni az embereket. Azt hiszem, abban van egy kis gyakorlatom. Másrészt nagyon jó maga a kontextus, hogy olyan kérdéseket tesznek fel, meg olyan oldalról közelítik meg, olyan dolgok jutnak eszükbe az embereknek, ami mindig fitten tart. Tényleg szeretem! Pont jól kiegészítik egymást a zenekarral, hiszen a zenekarral nyáron megyünk koncertezni, a tanítás meg évközben van.

Mit tanítasz?

Elmefilozófiát, ismeretelméletet, angol nyelvű szakszövegolvasást, filozófiatörténetet és vallásfilozófiát. Bővülnek az óráim, inspirál az egész! Megtanulod jobban, többféleképpen elmagyarázni a dolgokat. Amikor elindul egy szemináriumon a közös gondolkodás és dobálják egymásnak a legjobb ötleteket, akkor van egy kis megvilágosodás-élmény, hogy valami újra tapintottunk.

Min dolgozol most?

Viszonylag több órám van most, sok a felkészülés. Opponálok, témavezetés is van, nemsokára megjelenik a disszertációm könyv

formában *A cselekvő nyelv* címmel. A zenekarral is felpörögtek az események. Csináltunk több új dalt, meg külön projektbe is belefogtunk.

Mire vagy a legbüszkébb?

A két fiamra, 4 és 12 évesek.

A hallgatóknak mit üzensz?

Hogy ne hallgatók legyenek, passzívan, hanem legyenek együtt gondolkodó partnerek inkább. A tudást meg kell osztani, az a jó, ha reflektálnak. Át lehetne nevezni, hogy ne ebbe a passzív, frontális irányba menjen. A tanuló talán jobb szó. Vagy a diák, az sem rossz. Kell írni egy levelet, hogy legyenek kedvesek kicserélni ezt a köznyelvben valami másra. Várjuk az ötleteket.

SPONSORED BY KTK

Gáspár Csaba kerekén 30 éve, 1993-ban fejezte be Pécsen a közgázt, a bankszektorban dolgozott, főleg takarékszövetkezeti fronton ért el sikereket. Hogy az egyetemen is jól érezte magát, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy háromszor szervezett már évfolyamtalálkozót.

Balogh Robert | 📷 Csontos Szabolcs

Mennyire volt fontos az életében az egyetem?

Nemcsak, hogy fontos, hanem inkább meghatározó volt. Nehezen választottam anno a felsőoktatási intézmények között. Igazából gőzöm sem volt, mivel akarok

foglalkozni. A matek és a töri jól ment, így maradt a közgazdaságtudomány, de nem vonzott Budapest, kizárásos alapon Pécs maradt. Jó döntésnek bizonyult a választás, azóta is itt élek; tükének nem vallhatom magam, de ha szőlőt veszek a domboldalon, majd talán az unokáim... 1988-1992 között jártam ide, a négyéves képzésünk öt évig tartott. Szerencsénkre a rendszerváltás érdekes időszakában a „változás szele” 1992-ig ért el odáig, hogy nagyobb számban jelentek meg a külföldi ösztöndíjak – addig inkább csak a kiváltságosok jutottak a határokon túlra. Az évfolyamunkról majdnem mindenki eljutott külföldi egyetemre, így öt évet jártunk a felsőoktatásba. Én Hollandiába kerültem; sok mindennel találkoztam, amiről addig alig hallottam – Coffee shop, nyitottabb társadalom, másság... Sokkal elfogadóbbá tett ez az időszak.

Hol kezdett dolgozni?

A kétszintű bankrendszer bevezetése után, a '90-es évek elején gombamód nyíltak a bankfiókok, nemcsak a fővárosban, vidéken is. Egy-két évig válogathattunk a jobbnál jobb állások között...

Aztán jött egy csődhullám.

Igen, bajba került több kisebb szereplő, mint az Ybl Bank, a Reálbank... Az Agrobanknál kezdtem, de másfél év után felszámolták ezt is. A Takarékbank következett; a magyarországi takarékszövetkezetek kiszolgálóiként működünk. Később a régió számomra legszimpatikusabb szövetkezeteiben dolgoztam, a Völgység-Hegyháiban, amely később Hungária Takarékként lett ismert. Ennek a felépítésében, és a sikerében is lehetett némi szerepem, mint ügyvezető; kétszázhusz munkatárssal mintegy 140 milliárd forintos vagyont kezeltünk. Azóta megszüntették a takszövetkezeti rendszert, időközben én is pályáivet módosítottam: ma pénzügyi-gazdasági tanácsadással foglalkozom.

Az egyetemi képzés a rendszerváltozás környékén képes volt használható tudást adni?

Részben. Például hirtelen elavult a politikai gazdaságtan. De a számvitel vagy a vállalati gazdaságtan alapjai megmaradtak. Sokrétű szakmai tudást is vittünk magunkkal, de ennél fontosabbat is kaptunk: olyan rálátást, életszemléletet, amit csak egy egyetem tudott megadni.

Voltak meghatározó tanárai?

Idősebb Zeller professzor úr, de már a fia is itt tanított. László Gyula tanár úr, Bélyácz tanár úr... Sok nevet sorolhatnék még. Az akkori tanársegédek mára felépítették magukat, és komoly szakmai karriert értek el: Schepp Zoltán, Rappai Gábor nevét említhetném. Előttünk jártak néhány évvel; laza, közvetlen viszonyban voltunk velük, szép időszak volt! Ja, és még valamit köszönhetek az egyetemnek, itt ismertem meg a feleségem. Évfolyamtársak voltunk, huszonnyolc éve házasok, három gyerekünk van. Azt is elmondhatom hát, hogy a családnak a pécsi közgáznak köszönhető.

VÁLTOZÁSKEZELÉS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

Uj Anikó 1998-ban végzett a PTE Közgazdaságtudományi Karán. Az alapidplomája számvitel, szakközgazdászként angol nyelvű szakfordító mellett menedzsment és consulting diplomát szerzett. Tizenegy éve Németországban él férjével és két gyermekével, onnan dolgozik trénerként helyi német, itthoni magyar és globális ügyfelekkel.

Balogh Robert | 📷 Uj Anikó

Hogyan kerültek Németországba?

A férjemmel együtt döntöttük el, hogy kiköltözünk, de már egyetemi ösztöndíjak révén is jártam Dániában és az Egyesült Államokban. Mindig is szerettem világot látni. Amikor a második gyermekem vártuk, akkor határoztuk el magunkat, végül a férjem munkája miatt kerültünk Németországba.

A diploma után hogy indult a karrierje?

Az Accenture nevű globális vezetési tanácsadó cégnél kezdtem dolgozni, 13 éven át maradtam ott. Rendszeresen tartottam a kapcsolatot akkoriban a Közgázzal: meghívott előadó voltam több, tanácsadás szakos hallgatóknak tartott órán. A tanácsadás nagyon izgalmas iparág, de két gyerek mellett ezt a munkát már nem bírtam. A változáskezelés és a kommunikáció volt a munkám fókuszában, ezért amikor váltottam, akkor egy volt kollégám által alapított tréningcéghez mentem. Azóta professzionális trénerként dolgozom, majd egy coachképzés elvégzése és folyamatos továbbképzés után coachként is.

Az országváltás mivel járt? A tudása Németországban is működik?

Az egyetemen és az első munkahelyemen tanultak országtól függetlenül működőképesek. Szinte mindig nagyvállalati szervezetekben dolgoztam. Az egyetemen azt tanultam, hogyan működik a vezetés, nagyvállalati környezetben azt is megtapasztaltam, mennyiben más egy-egy vezető stílusa, és az mit jelent az egész szervezet működésében. Mára azt is látom, hogy egy nagyvállalat vagy egy kis cég – most egy kis cégnél dolgozom – miben különbözik egymástól, akár a napi működésben. Amit az egyetemen tanultunk, akkor az még „tankönyv” volt, ma meg ez az élet.

Tudna mondani egy-két céget, ahol segített?

Igen és nem. Sok ügyfél nem járul hozzá, hogy kiadjuk a nevét: a tanácsadás és a coaching-tréning is bizalmi szakma. Annyit elárulhatok, hogy Magyarországon a top tíz legnagyobb árbevételű cégek több mint felével dolgoz-

tam; Stuttgart és környéke, ahol élünk, pedig szinte kizárólag az autóiparról szól. Így már nem nehéz kitalálni, milyen cégeknél dolgozom, dolgoztam.

Két ország és 25 év távolságból fel tud még idézni tanárokat?

A férjem is a Közgázra járt, én is részt vettem a találkozójukon. 2020-ban a pandémia miatt online évfolyamtalálkozóink volt csak, 2022-ben jártunk újra a karon. Akkor még Schepp Zoltán volt a dékán, ő beszélt az egyetemről, ami azért volt érdekes, mert egyetemista korunkban ő tartotta a makroökonómia-gyakorlatunkat. A Menedzsment Tanszékkal volt a legszorosabb kapcsolatom, Farkasné tanárnő óráin többször is jártam, Farkas Ferenc tanár úrral pedig szoros kapcsolatom volt, Jarjabka Ákossal, a jelenlegi intézetigazgatóval egy évfolyamra jártunk. De sorolhatnám még a neveket sokáig, bár sok régi oktatónk sajnos már nem él. Nagyon szerettem Pécssett egyetemre járni. Jó közösségi élményt jelentett, és szakmailag is szuper képzést kaptunk. A mi évfolyamunkról töltötték fel az akkoriban induló szentgotthárdi Opel-gyár személyzetét, Budapesten is alakultak karrierek. Hálás vagyok, hogy oda járhattam.

REMEKÜL ILLESZKEDVE A FÖLDI KÖRFORGÁSBA

Dr. Dányi Tibor építész 2011-ben diplomázott a PTE Műszaki és Informatikai Karán, majd 2014-ben végzett a Breuer Marcell Doktori Iskola PhD programjában. 2017-ben szerzett doktori fokozatot, jelenleg a PTE MIK Építész Szakmai Intézet Épületszerkezetek-Energiadesign Tanszékén adjunktus. Hat féléven át oktatott Denverben a Metropolitan State University-n. Szívégye az upcycling, vagyis az újrahasználat értékteremtéssel, kutatási témaként is foglalkozik a szociális, szolidáris építészettel.

Tóth Mariann | Csontos Szabolcs

Milyen emlékek fűznek a PTE-hez?

Csupa kellemes emlék fűz ide! Sok mindent köszönhetek a PTE-nek. Ugyan későn, 39 évesen kezdtem egyetemre járni, óvodás koromtól fogva imádtam az épületeket. Nagyon szeretek tanítani, diákokkal foglalkozni, formálni a szemléletüket. A célom, hogy megtanuljanak gondolkodni, értelmes gondolatokat formálni az építészet, épületszerkezetek kapcsán, valamint meglassák az összefüggéseket.

Hogyan kerültél Amerikába?

2017-ben küldött ki a kar Denverbe, a Metropolitan State University-vel (MSU) együtt fejlesztettek egy építészet minort. Összesen hat félévet voltam kinn. Nagyon kel-

lemes emlékeim vannak, részben az utazások, a lát-nivalók építészeti vonatkozása miatt, és az is nagyon érdekes, hogyan viszonyul az ember egy másik kultúrához. Néha sokszerű, de hosszútávon mindenképpen hasznos az ember személyisége szempontjából.

Mivel foglalkozol most?

Az egyik nagyon érdekes kutatási projekt az építészeti nélküli építészet nem új dolog, a nagyszüleim háza is így épült. Nem voltak építészek, csak mesterek és helyi építőanyagok, amikből felépültek ezek a házak és generációkon keresztül szolgálták a családot. Majd, amikor már nem volt tovább szükség a házra, akkor – remekül illeszkedve a földi körforgásba – visszatért a természetbe. Ez az igazán zöld és környezetkímélő mód, ahogy az őseink építkeztek. Ehhez persze más életforma tartozott.

A hajléktalanság a másik kutatási téma, amivel foglalkozom. A kollégáimmal közösen alapított Szolidáris Építészet Kutatócsoporttal igyekszünk felhívni az építészeti figyelmét arra, hogy keressék az ilyen társadalmi problémák megoldását, vagy enyhítsék a feszültségeket. 2016 óta évente megrendezzük a Lakni kell programunkat is, amely az egyik legkedvesebb elfoglaltságom. A diákokkal mindig tervezünk valamit, ami a hajléktalanok életét megkönnyítheti.

Mesélj egy kicsit erről a postaládáról, nagyon izgalmas elem itt az irodádban!

A lépcsőházunkban felújításkor leszerelték a régiakat. Arra gondoltam, milyen klassz lenne ide, például bele lehetne rakni minden órának az anyagát, a mappákat, a névsorokat. Mindent így szemlélek, hogy mit lehetne csinálni vele azon kívül, hogy kidobnánk. A diákokban is igyekszem elültetni ezt a látásmódot, hogy a körforgásos gazdaságnak legyünk részei. Építészként ez nagy kihívás, mert a hulladéktermelésben az építőipar toronymagasan vezet.

ÉPÜLETGÉPÉSZETRŐL LELKESEN, AZ ALAPOKTÓL A VEZETÉSIG

Strasser Tamás már középiskolás korától dolgozott édesapja és cégtársa épületgépészeti vállalkozásában, így egyenes út vezetett a PTE Műszaki és Informatikai Karára, ahol 2013-ban diplomázott, és azóta is szépen ível felfelé a pályája. Egészen az alapoktól a projekt- és gyártásvezetésen át számos területen kipróbálta magát a cégben, majd 2023 márciusától a közel száz főt foglalkoztató GLT Delta Kft. műszaki vezetője lett.

Tóth Mariann | 📷 Csontos Szabolcs

Milyenek voltak az főiskolai évek?

Édesapám és a gyerekkori jó barátja alapították ezt az épületgépész kivitelező céget 1991-ben, és gyakorlatilag ez az én életemet végig kísérte. Ez nekem egy egyenes út volt, tudtam, hogy nekem ezt kell csinálnom. Nem volt semmi presszió otthonról. A gimnáziumi évek alatt megtetszett nekem a fizika, ezért főiskolán a gépész vonalra mentem. Ott azt éreztem, hogy végre azt tanulom, ami érdekel és tetszik is: természettudományos tárgyakat. Nagyon jó volt! 2013-ban végeztem, és elkezdtem itt dolgozni a cégben.

Hogy alakult a pályafutása?

Már középiskola végén elkezdtem nyári munkára eljárni dolgozni a cégbe. Ki akartam próbálni, hogy mi az, amit a fizikai dolgozók csinálnak. Elmentem szerelni a szerelőkkel kijelölni a nyomvonalat, fölfúrni a tartókat, fölrakni az idomot stb. Tudtam, hogy nem szeretnék olyan vezető lenni, aki nem tudja, hogy mi az, amit elvárhat. Ez valahonnan az alapoktól indul, azt gondolom. A cég másik profilja az általános épületgépészeti kivitelezésen túl, hogy acélcsőveket, acélcsőves rendszereket gyártunk ki Németországba és Ausztriába, van egy szigetvári gyártó üzemünk. Oda is elmentem egy nyárra.

A főiskola után átvettem a gyártás vezetését, majd öt év múlva projektvezető lettem, amit két évvel ezelőttig végeztem. Akkor csatlakozott a céghez édesapám cégtársának a fia, akivel azóta a szüleinktől átvettük a teljes ügyvezetést és elkezdtünk egy nagy szervezetfejlesztést. Teljesen átalakítottuk a cégstruktúrát, felelős vezetőket jelöltünk ki, különválasztottuk a műszaki és az operatív feladatokat, sok mindent automatizáltunk. Nyitottunk egy budapesti irodát és mellette továbbra is visszük az osztrák és német vonalat. A régióban az épületgépészet terén a víz, gáz, fűtés, klíma, légtechnika, hőszivattyúk, sprinkler rendszerek teljes kivitelezését végezzük fő-

leg ipari partnereknek, ha lehet, akkor a generálgépész feladatokat is beleértve. Öt-hat éve hőközpontokat, több megawattos hűtés-fűtés központokat is gyártunk előre. Megtervezzük 3D-ben a komplett hőközpontot, szállítható, gyártható, behordható méretekre feldaraboljuk és Szigetváron legyártjuk. A szerelők a helyszínen gyakorlatilag, mint egy legót össze tudják rakni, ezáltal jelentősen lerövidül a helyszíni szerelés ideje. Most fejlesztünk még egy csarnokot Szigetváron.

KINETIKUS SZOBRÁSZ

Brutóczki Csaba három éve végzett a Művészeti Karon szobrászként. Szemétnek titulált tárgyakat, alkatrészeket használ fel, azokból épít mozgó konstrukciókat. A szobrok emberi testrészeket, szerveket idéznek, de használ még bőrt, fát, különböző fémeket, üveget kombinál, a bizarr steampunk világot idézi meg. De olyan kinetikus konstrukciókat is alkot, amelyekben huzalokat keresztes egymással, és így interferencia pontok jönnek létre a térben, ezek halmazba rendelt mechanikusan megmozgatott metszéspontokat, különböző mozgó, olykor szilvetteket, formákat, alakzati transzformálásokat eredményeznek.

Balogh Robert | Brutóczki Csaba

Nagyon jó mesterem volt Rezsonya Katalin személyében, pozitívan élttem meg az egészet. Elsőként még a kibontakozással voltam elfoglalva, második koromban találtam rá a kinetikus szobrokra – Rezsonya Katalin által –, ebbe ástam bele magam, éjt nappallá téve. Gyakorlatilag a kinetikus szobrok tematikája határozta meg az elkövetkező éveimet, ma is ezzel foglalkozom.

Három éve végeztél. Most mivel foglalkozol?

Főállásban kerteket építek, ebből élek, emellett tudok a szobrokkal foglalkozni, a hétvégéim maradnak a művészetre. Jelenleg a műtermem építem, ezért szűkös az időm, de arra törekszem, hogy minél több időt töltssek el a szobrászattal. Tavalyelőtt Derkovits-ösztöndíjas voltam, úgy egyszerűbb volt az életem, a következő években is szeretném megpályázni az ösztöndíjat, mert akár háromszor is el lehet nyerni.

Milyen alkatú művész vagy? Ösztönös vagy módszeresen haladsz a célod felé?

Van egy kutatási témám, az interferenciális ábrázolásmód, amit egyetem óta folytatok. Itt előre meghatározott tematika mentén haladok, tudom, hogy mi lesz a következő munka. Tudom, hogy miként kell azt összerakni, mindent lerajzolok, skiccet készítek hozzá – ahogy időm engedi, de ezt megelőzi a gondolkodás, az is munka, amíg összeáll a kinetikus szobor, ráadásul

annak tényleg mozognia kell. A kevés időm miatt a munkafázisokat is meg kell terveznem, hogy semmi se maradjon félben.

Szajolban van a műtermed, Pécestől, az egyetemtől mennyire szakadtál el?

A távolság miatt szinte teljesen. De szeretnék még visszatérni a doktori képzésre.

Mit tudtál megőrizni az egyetemi légkörből? A társakkal megmaradt a kapcsolatod?

Abszolút magamnakvaló voltam mindig. Pár emberrel tartom a kapcsolatot, de egyetemistaként sem voltam jó csapatjátékos, egyedül dolgoztam. Csak csináltam a dolgom. Most meg, hogy kevesebb az időm, mint szeretném, így kifejezetten arra jut időm foglalkozni, ami engem foglalkoztat. A művészeti étellel foglalkozni nem marad energiám. Előbb ki szeretném bontani a fejemben lévő ötleteket, csak utána fogok jelentkezni az egyetemre. Amíg nem tudom befejezni, amit szeretnék, addig nem kezdek újba.

A műtárgypiacon eladhatók a szobraid?

Nem illenek bele a kinetikus szobraim a közegbe. A festmények, kisplasztikák könnyebben eladhatók, amit én csinállok, azok helyspecifikus alkotások. De én tudom az utamat, s azzal foglalkozom. Még a pályám elején tartok 31 évesen.

PÉCS-PÁRIZS: EGY TEHETSÉGES OPERAÉNEKES KIBONTAKOZÁSA

A horvát származású Mia Malezija a Zágrábi Egyetem magyar-fonetika szakos hallgatójaként először magyar mint idegennyelv és kultúra intenzív nyári egyetemen vett részt a PTE-n két alkalommal, majd ezalatt olyannyira megtetszett neki Pécs, hogy a diplomaszerezése után a PTE Művészeti Karára jelentkezett, és itt végezte az előadó-művész – klasszikus ének alap-, valamint ezt követően az operaének-művész és a zeneművész-tanár mesterszakot. Rengeteg rangos díjat nyert, számos külföldi vendégszereplés után Párizsban folytatja a pályafutását.

Tóth Mariann | 📷 Gaëlle Akissi

Annak idején mi fogta meg, miért a PTE-t választotta?

Elnyertem egy ösztöndíjat, amelynek köszönhetően 2011 és 2012 nyarán intenzív magyar nyelv és kultúra tanfolyamon vettem részt Pécsen. Rögtön megszerettem a várost és annak klímáját, embereit. A tanfolyam zseniálisan volt megszervezve, sokat fejlődtem a kiváló tanároknak köszönhetően. Ezután felfedeztem a PTE Művészeti Kart és úgy döntöttem, hogy a klasszikus éneklésnek szentelem magam és Magyarországon folytatom tanulmányaimat.

Hogyan emlékszik vissza az egyetemi éveire?

Az első énekmesterem Tokody Ilona művésznő volt, segített a hangom kibontakozásában. A kedvenc mentorom dr. Váradi Marianna opera-énekművész volt, akivel először a kamara órákon találkoztam. Sokat koncerttünk együtt az egyetemen belül és kívül is, ami nagy elismerés volt számomra fiatal művészként. A tanításmódja és a diákokhoz való hozzáállása pedig minden dicséretet megérdemel, abszolút világszínvonalú. Később ő lett az énekmesterem és a szakdolgozati konzulensem is. Nagyon hálás vagyok neki, mert a közös munkánk után kaptam az első szerepemet külföldön.

A diplomaszerezése óta merrefelé vitte a sors?

Már az egyetemi évek alatt szerencsét próbáltam különböző versenyeken, meghallgatásokon. Több külföldi énekversenyt nyertem, majd 2019-ben Franciaországban debütálhattam az Első dáma szerepében Mozart Varázsfuvolájában. Közben haladni kellett egyszerre a szakdolgozattal és a tanári portfólióval is, nagyon intenzív volt ez az időszak. Az utolsó egyetemi éveim alatt már inkább külföld felé orientálódtam, egyszerűen sokkal több lehetőség van a szakmában fiatal énekesek számára. Hét pécsi év után lassan két éve már, hogy Párizsban élek. Itt tevékenykedek énekművészként és énektanárként.

Van-e valamilyen üzenete a hallgatóknak, frissen végzetteknek?

Soha ne adjátok fel az álmaikat! Akkor sem, ha nagyon nehéznek tűnik a szólista pályája, menjetek alázatosan végig az úton sok türelemmel és teljes hittel saját magatokban. Legyetek rettenetesen kíváncsiak a művészet minden ágára. Tanuljátok meg beszélni az énekes számára fontos nyelveket! Végül pedig ne akartok hasonlítani senkihez, inkább keressétek a saját utatokat és a saját hangotokat.

A KÍVÁNCSI MATEMATIKUS

Tolnay Alexandra hat éve kvantitatív modell auditorként dolgozik a Morgan Stanley magyarországi irodájában. 2010–2016 között volt a PTE TTK hallgatója, és itt szerezte meg a Matematika BSc, majd Alkalmazott Matematikus MSc diplomát. Volt demonstrátor is, Erasmus ösztöndíjjal Szlovéniában járt. Jelenleg egy multinacionális vállalat alkalmazottja.

Balogh Robert | Tolnay Alexandra

Mit csinál a kvantitatív modell-auditor?

Különböző matematikai modelleket használ a cég különböző célokra, és ezeket a matematikai modelleket kell ellenőrizni bizonyos szempontokból. A belső ellenőrzés feladata az, hogy minden előírásnak megfeleljenek a modellek, megfelelően legyenek tesztelve. Azért kell hozzá matematikus tudás, hogy meg is értsem, mit csinálnak a matematikai modellek. Vannak kollégáim, akik mérnökök, fizikusok... Kvantitatív és tudományos háttér szükséges ehhez a munkához. Fontos a kritikus szemléletmód is, hogy megkérdőjelezzük azt, amit látunk, hogy tényleg úgy van-e. Egy matematikus kíváncsiságát és kritikusságát igényli a feladat.

Milyen egy matematikus kíváncsisága?

Egyrészt abból áll, hogy nemcsak a dolgokra vagyunk kíváncsiak, nemcsak az eredményre, hanem megpróbáljuk értelmezni, hogy miért van úgy, miből eredeztethető, milyen következményei, alkalmazásai lehetnek.

Példát mondanál erre?

Egy modell azt mondja, hogy öt az eredmény. Akkor ér-

dekel, hogyan lett öt, mennyire tud megváltozni, mi tudja megváltoztatni, illetve milyen befolyása lehet a következő lépésekre. Nemcsak a tényeket szeretnénk tudni, hanem azok eredetét, hátterét.

Most a Morgan Stanley-nél dolgozol, ezt a nevet az is ismeri, aki soha nem foglalkozott kvantitatív modell-auditációval! Ez már a karrier? Vagy egy jó munkahely?

Mindkettő! Sikernek éltem meg azt, hogy a PTE-ről bekerültem a céghez, versenyképes voltam a pesti tudástömeggel szemben. A bekerülés is siker, és az, hogy itt, házon belül annyiféle dolgot lehet csinálni, az is egy karrier lehetősége – nem a végállomása, mert még messze nem tartok ott, amit el lehet érni ezen a területen.

A matematika szak Pécssett egy viszonylag kicsi szak, hogy emlékszel rá?

Pécssett mindenképp az, és nem a nagy sikerszakok egyike. Amikor én odajártam, a tanárképzésre járok és a matematikusok egy helyre jártak. Nem mindenki volt matematikusjelölt, sok közös óránk volt az informatikusokkal. Nagyon közvetlen közeget jelentett az egyetem számomra: a tanáraink mindenkit ismertek, az alsóbb, felsőbb évfolyamok között is jó kapcsolat épült ki. Az alkalmazott matematika mesterszakot négyen kezdtük el, hárman fejeztük be. Ott teljesen személyre szabott képzést kaptunk. Ennek sok előnye volt: ha érdekelt valami, akkor az oktatók voltak annyira flexibilisek, hogy arra vitték a témát, a tananyagot. Tanácsokat is kaptam, hogy mit tudok kezdeni a tudással, amit kapok, illetve javasoltak szabadon választható tárgyakat is. Sokáig „két lábon” jártam, mert a matematika mellett az informatika szakot is elkezdtem, de végül nem lettem tanár. A mesterképzés alatt, laikus módon elmondva, különböző optimális megoldásokat kerestem bizonyos problémákra, amit akár szállítás, gyártás kapcsán menetrendkészítésre lehet használni. Jó élmény volt az egyetem, szívesen térek vissza.

„JÓ ALAPOKAT KAPTAM”

Hallgatóként részt vett a Duna–Dráva Nemzeti Park létrejöttének előkészítésében, ma pedig ő az igazgatója. A szervezet jelenlegi infrastruktúrájában és létszámában a vezetése alatt épült ki. Závoczky Szabolcs természetszeretetének tudományos alapjait a PTE TTK-n szerezte meg.

Harka Éva | Csontos Szabolcs

Szentlőrincen nőttem fel, de mindkét ági nagyszüleim a Zselicben laktak, és szinte a teljes nyári szünetünket náluk töltöttük, erdős területen. Mivel az állatok érdekelték leginkább, a szentlőrinci mezőgazdasági szakközépiskolába jelentkeztem. Az egyetemen a figyelmem a természet, a vadvilág fordult, emiatt választottam a biológia szakot, és mellé a földrajzot, szakpárban.

Mi voltunk az első egyetemi évfolyam, tehát a végzettségünk arra is alkalmas volt, hogy középiskolában tanítsunk. Pécsen abban az időben nagyon hangsúlyos volt a terepi munka, emlékszem, a Balaton-felvidéken, az Őrségben, a Szársomlyón, és persze a Mecseken, illetve a Villányi-hegységben sok időt töltöttünk. A földrajz kapcsán pedig a fél országot bejártuk, turista-szállókon éjszakáztunk.

Sok évfolyamtársammal ma is tartom a kapcsolatot, vagy azért, mert munkatársam lett, vagy azért, mert bent maradt az egyetemen, és a két intézmény között most is szoros a kapcsolat. Úgy emlékszem, akkoriiban újították fel a főépületet, és a Szenes Klub is akkor kezdett el működni. A Jakabhegyi kollégiumban csütörtökönként voltak a bulik. Az évfolyamom inkább a tanulásra koncentrált, hiszen mind a biológia, mind a földrajz elkötelezettséget, időt és energiát kíván.

Izgalmas időszak volt, mert pont akkor voltam egyetemista, amikor a Duna–Dráva Nemzeti Park előkészítése történt. Emlékszem, hogyan rajzolgattuk a laborban a térképeket arról, hogy körülbelül hol legyen a nemzeti park határa, sőt, néhány alkalommal volt lehetőségem a terepmunkában is részt venni.

Amikor végeztem az egyetemen, lett volna esélyem a tanszéken maradni, viszont pont akkor kerestek az induló nemzeti parkba ökológust – mivel engem a gyakorlat mindig jobban érdekelt, inkább ezt választottam. Júniusban végeztem, és augusztusban munkába álltam, immár 25 éve. Alapos háttér tudást kaptam. Nem telik el úgy egy nap, hogy ne futnék bele valamilyen, a tanulmányaimhoz mélységeiben kapcsolódó kérdésbe.

MEGOLDANI A NEHEZEN MEGOLDHATÓT

Botránnyok, vádaskodások, álhírek, sportszerűtlenségek uralják világszerte a közéletet. Bóhm Kornél kommunikációs szakértő, a PR Szövetség kríziskommunikáció tagozatának alapítója, a PTE KTK egykori hallgatója ezek tudományos igényű felgöngyölítésével nyert országos hírnevet, és fordította a figyelmet a manipuláció, a karaktergyilkosság mélyebb megértése felé.

Harka Éva | Csontos Szabolcs

Hol kezdte felsőoktatási tanulmányait?

A Budapesti Gazdasági Egyetem idegenforgalmi és szálloda szakát végeztem el angol nyelven, ami egy BA értékű diplomát adott. A vendéglátás és a gasztronómia világa nagyon érdekelt, sőt, most sem kevésbé, de nem terveztem ezen a területen elhelyezkedni egy pillanatig sem. A pécsi közgazdász marketing szakiránya – MA szinten – már olyasmiről volt, amiről úgy gondoltam, hosszú távon tudom majd kamatoztatni – és ez be is vált.

Levelezőn végezte a pécsi képzést. Hogyan emlékszik vissza erre az időszakra?

Utólag már bánom, hogy kihagytam azt, hogy pár évig Pécsen is éljek. Úgy alakult, hogy azokkal a barátaimmal, akikkel együtt jártam a vendéglátóra, közösen vágunk bele a pécsi tanulmányokba. A végzés után volt, aki már elhelyezkedett és dolgozott, de rögtön tovább is akarta képezni magát. Nekem – bár több orgánumba írtam – hivatalos állásom, napi munkám nem volt. Együtt bandáztunk Pestről Pécsre és vissza, kéthetente egy estét töltöttünk a városban. Összetartó csapat voltunk, közülük többek már a főiskolai évek előtt is barátaim voltak, és a mai napig tartjuk a kapcsolatot. Emlékszem, hogy mivel pénteken jó korán le kellett érni, mi a 6:40-es InterCityvel utaztunk le. Aznap egy nagyelőadásban zajlottak az órák, több szakirány közös kurzusai voltak összevonva, olyasmik, mint a makroökönómia, vagyis általában nagyobb ívű, átfogó témájú előadásokat hallgattunk. Ezeken mindig nagyon sokan voltunk. Szombaton pedig a szakirányok szerint több ágra oszlott a társaság. Marketingre jártam, de a baráti közösségünkben volt, aki például szervezettefejlesztést tanult. A szombatok gyakorlatorientált szemináriumok jegyében teltek. Mindig olyan feladatokat kaptunk, melyek megmozgatták a csoportot, vitára készítettek, és egyben a marketing szakirány éles piaci viszonyait is bemutatták.

Orosdy Béla tanár úr nagy hatással volt rám, és Lajtai János is, olyannyira, hogy őt választottam konzulensemnek. A személyes hatáson túl olyan, a marketing szakmát a mai napig meghatározó nagy alakok oktattak akkoriban is, mint Töröcsik Mária, akinek a neve ma is világlátótorony ebben a szakmában, megtiszteltetés,

hogy tanulhattunk tőle; Rekettye Gábor professzor, sőt, abban a szerencsében volt részem, hogy mindkét Zeller – az idősebb és a fiatalabb Gyula is – tanított. Az oktatóink személyisége és szakmai szempontból kimagasló tudása egyszerre hatott ránk. Nem csoda, hogy fontos mérföldkő volt a pécsi közgazdász az életemben.

A szakdolgozatomat politikai marketingből írtam, mégpedig a 2002-es kampány alapján. Már akkor tudtam, hogy ez a téma engem hosszabb távon is érdekelni fog. Így a végzés után belevágtam az akkoriban a Corvinnushoz kötődő Századvég politikai iskolába, és a Pécsen szerzett közgazdasági végzettségemet megtoldottam egy politikai elemző szakiránnyal. Ott már kifejezetten

a politikai marketing, a kríziskommunikáció és a karaktergyilkosság felé fordultam, az ottani szakdolgozatom is ebből a témából született.

Miért fordult ebbe az irányba?

Nem azért választottam, mert kevesen foglalkoznak ezekkel a témakörökkel. Valahogy mindig azok a kihívások és

gyűjtök magam is: szerencsés vagyok, mert ha olvasok valamit, ami ehhez a tárgykörhöz kapcsolódik, megragad a memóriámban. Ha az ember ilyen szemmel jár-kel a világban, könnyen megtalálja ezeket a történeteket, csak alaposan utánuk is kell nézni.

A Karaktergyilkosság című könyve tüpontosan igazodott több 2021-es és 2022-es nagy politikai botrányhoz.

A HVG Kiadóval működöm együtt, a megjelenés időzítése az ő döntésük volt, de nem „tartalékoltuk” hosszasan a szöveget, és nem vártunk a megfelelő alkalomra.

A könyvből kiderül, hogy a múlt ismétlődik, például a karaktergyilkosságok kapcsán sokszor tér vissza ugyanaz a séma. Hogyan csavarja ezt meg a közösségi média, hogyan hat erre a technológiai fejlődés?

A cél nem változik: az, hogy valaki helyzeti előnybe akar kerülni egy riválisával szemben, valakit vissza akar húzni és ezzel előnyt szerezni. Ehhez mindig eszköz volt a másik hírnevének a megtépázása, a lejáratás. Még a témák is hasonlóak a maiakhoz: feleségverő vezető, mindenféle válogatott barbárságokat elkövető uralkodó és még sorolhatnám. Közben persze az értékrend is változik, így vannak olyan témák, melyeket már nem annyira élesen ítél el a társadalom, mint száz éve – ilyen lehet talán például a nemi irányultsággal kapcsolatos lejáratás, a korábbihoz képest jelentősen sokszínűbb társadalmi összetétel miatt. A mozgatórugó szerintem minden karaktergyilkosság kapcsán hasonló.

Az eszközök tekintetében pedig mindig van változás, a karaktergyilkosok mindig adaptálták céljaikhoz az új, felkapott technológiákat és használták őket. Pompei idejében még falírkákkal becsmérték áldozataikat, a nyomtatás elterjedésével máris megjelentek a pamfletek, szóróanyagok, aztán a plakátok... A technológia fejlődésével az eszköztár bővül, jelenleg a mesterséges intelligencia a csúcsa, pillanatnyilag ez jelenti a legnagyobb kihívást, és fejtörést, hiszen újféle, új típusú támadások és krízisek generálódhatnak általa. Az alapvető célokat kell szem előtt tartani, például azt, hogy a reputációt védjük, a technológiához pedig a megtámadott oldalán is igazodni kell.

Hadd mondjak még példát: ma a rendelkezésünkre állnak olyan programok, melyekkel valakinek a testére más fejét komponálhatjuk, és fordítva: megtéveszthetjük az embereket, másnak vélük a cselekvőt, mint aki valójában. Marie Antoinette híres nyakláncos botrányának, amit rengetegen feldolgoztak, éppen ez az egyik eleme, csak akkoriban nem egy számítógépes eszközt használtak a megtévesztéshez, hanem egy prostituáltat öltöztettek Antoinette ruhájába. Mi ez, ha nem egy deep fake az 1700-as évek végén? Szintén nem digitális

ügyek érdekeltek, amik nehezen megoldhatóak, vagy nem előre tervezhetőek, mondhatni „balhésak”. Úgy alakult a karrierem, hogy rögtön egy kommunikációval kapcsolatos állásba kerültem: kifejezetten egy olyan feladatra hívtak, ahol egy elhúzódó kríziskommunikációs helyzetet kellett kezelnem, ami rögtön kellő munkatapasztalatot is adott. Egy országos tanácsadó cégnél történt ez, a hírnevük védelme, a károk csökkentése és a reputáció újjáépítése volt a feladat. Túléltek a válságot, a cég ma is létezik, prosperál és bővül.

Elképesztően gazdag példákat idéz fel a könyveiben. Honnan veszi ezeket?

Azt remélem, a bibliográfia is mutatja, mekkora mennyiségű szakirodalmat dolgoztam fel. A példáim jelentős részét is ezek alapján állítottam össze: olvastam róla, utánanéztem, és feldolgoztam. Emellett számos egyéb példát

megtévesztés, de deep fake-nek nevezhető az is, amikor Jákob a testvérének tettei magát apja, a vak Izsák előtt – vagyis a megtévesztés a Bibliában is szerepel.

Akár tudatában vagyunk, akár nem, mind a saját énmárkánkat is építjük. Egy személyhez kötődő brandnél hogyan lehet felkészülni egy kommunikációs válságra vagy egy karaktergyilkosságra?

Nem igazán történhet másként, mint egy cégnél, hiszen a brandépítés elemei hasonlóak, de a lépték persze más. Hasonló kommunikációs eszközparkból lehet válogatni az énmárka építésének esetén is, krízis során pedig ez esetben is elsősorban a reputáció védelme a fontos. Amiben nagyon eltér a kettő, az az emocionális, érzelmi oldal: a lelki seb, egy esetleges stigmatizáció egy élő, érző embernél máshogy csapódik le, mint egy olyan márkánál, mely akár többszáz éves, a tőzsdén jegyzett céghez kapcsolódik, aminek történetében ez csak egy kisebb csapás. Embereknél a karaktergyilkosság fókuszáltabb, és léptékben nagyobb károkat okozó dolog. Tudom, hogy divatos ma ez a szó, de egy ilyen csapást lelkileg csak magas fokú rezilienciával lehet túlélni.

2023 tavaszán podcast-sorozatot indított. Miért?

Őszintén szólva, nem nekem jutott eszembe ez a műsor, és bár az íratlan bakancslistámon szerepelt, magamtól most nem ugrottam volna ennek neki. A Radiócafé vezetőinek jutott eszébe, hogy a hallgatók számára érdekes lehet egy kommunikációról szóló podcast, és megkerestek, hogy lenne-e kedvem egy ilyen műsorhoz. A konkrét téma és a meghívottak személye a magam döntése, a technikai hátteret a rádió biztosítja. Jó alkalomnak tartottam a felkérést arra, hogy ezt a szunyadyó ötletemet életre keltsem.

A podcastja vendégei között eddig öltözködési tanácsadó, építész, sőt, biztonságpolitikai szakértő is megfordult, és mindet a manipulációról kérdezte. Mi az a terület, ahol a legkevésbé vannak tudatában az emberek annak, hogy manipulálják őket?

A manipuláció alapvetően egy olyan eljárás, amikor úgy akarnak befolyásolni valakit, hogy az nincs ennek tudatában. Amikor valaki tudja, hogy befolyásolni akarják, az egy „fair deal”, transzparens. A manipuláció viszont minden

esetben félig vagy teljesen, de rejtett marad. A következő beszélgetőtársam például egy színházi díszlettervező lesz. De azt már most le tudom szögezni, hogy a színházi díszlet az őszinte manipulációs technikák egyike, mert elhisszük a festett furnérlapoknak, hogy egy kastélyban vagyunk, és segít, hogy beleképzelhessük magunkat a történetbe.

Van ennek egy evolúciós háttere is: az emberek általában abból indulnak ki, hogy megbízunk a másokban, és – legalábbis a mindennapi együttműködésben – az az alapértelmezés, ha eleve azt feltételezzük, hogy az illető nem azért mond valamit, hogy minket megtévesztessen. Ha nem így lenne, hiába kérnék útmutatást bárki-

től, senkinek sem hinném el, hogy például merre van a pályaudvar... A bizalom alapvetően előnyt jelent az emberek számára evolúciós szempontból. Amikor viszont érdekek ütköznek, akkor vagy elegánsan vagy kevésbé elegánsan, de manipulálni kezdjük a másikat annak érdekében, hogy mi járjunk jobban.

Annak eldöntésére, hogy mi az, ahol a legkevésbé számítunk a manipulációra, nem vállalkozom, de talán, ami erre nagy lehetőséget ad, az a verbális kommunikáció, akár szóban, akár írásban történik. Ott nagy a játéktér a befolyásolásra a hangsúlytól a hanghordozáson és a hangszínen át a tipográfiáig.

Mit gondol a manipuláció és a karaktergyilkosság erkölcsi oldaláról? Főleg utóbbi kapcsán döböntem meg azon, mennyire védtelen az áldozat.

Nem biztos, hogy védtelennek, inkább kiszolgáltatottnak nevezném az áldozatot – annál van az irányítás, aki támad. A könyvben valóban tartottam magam ahhoz, hogy nem foglalkozok e kérdésben állást. Nem bírálni akartam, hanem bemutatni a jelenséget. Az egyes ügyeket persze lehet erkölcsileg értékelni, de azt gondolom, ott már mindenki a maga értékrendjének megfelelően foglalhat állást. A karaktergyilkosságot mint műfajt nem akarom megítélni.

A manipuláció is rendkívül összetett terület, hiszen nem mindig feltétlenül rossz szándékkal történik a befolyásolás, nem mindig tudatos félrevezetésről van szó. Engem minden olyan forma érdekel, ahol a manipuláció megmutatkozik. Magának a manipuláció szónak már önmagában is rossz a konnotációja, de ha a hatásgyakorlás oldaláról közelítem meg – mint akár egy „manipulatív” dízlet esetében – akkor mindez már messze áll az erkölcsi kérdésektől.

Azt feltételezem, hogy a kötetek és a kutatás tölti ki az életét. Mi mással foglalkozik?

Az üzleti világban zajló krízisek esetén rendszeresen szoktak keresni tanácsadási feladatokkal, illetve konferencia-előadásokat is vállalom ezekben, és a hozzám kötődő más témákban. A munkám nagyobb része viszont két céghez kötődik. Az egyik az Impact Works, mely részben tréningekkel foglalkozó cég, részben pedig az employer branding a profilja, ezt az üzletágot én építettem fel a cégnél. Az employer branding a cégek munkáltatói márkaépítését fedi, vagyis azt, hogyan mutassák meg a cégek azt, hogy érdemes, megéri náluk dolgozni. Ez a mai, munkaerőhiánnyal küszködő időben azt gondolom, kulcskérdés. A másik pedig, aminek mostanában a legtöbb időmet szentelem, az Opinio Institute Kft., mely egy piackutató applikáció köré épülő cég – ennek az üzleti részét irányítom. Ennek a szolgáltatásnak van önálló PR-ja, és saját brandje, nem kötöm szorosan a magam személyes márkájához.

A végzetek többsége még a munkakeresés előtt áll. Mit tanácsolna nekik?

Nagyon rugalmasnak kell maradniuk, mert sokkal gyorsabban változnak mind a piaci körülmények, mind a szakmai követelmények ahhoz, hogy a diplomájukkal hosszán, fixen és évekig ugyanazt csinálják – és nem is erre kell törekedniük. Optimális esetben még a piaci mozgás előtt próbálják meg érzékelni a változás irányát, és lépjenek afelé. Tudom, hogy divat, de szerintem nem érdemes mindenkinek egy személyes startupot létrehozni, lehet nyugodtan nagyban is gondolkodni. Azt még hozzátenném: az érvényesüléshez nem feltétlenül kell külföldre menni, itthon is kellene a kiművelt emberfők.

SZÓ/MÁGIA, MANIPULÁCIÓ

A Pécsi Tudományegyetem ismeretterjesztő sorozata a Pluszosok Egyeteme. Az előadók között neves tudósok, közéleti személyiségek, egyetemi kutatók szerepelnek. A műsornak több mint 400 regisztrált résztvevője van az ország minden pontjáról, sőt több kontinensről. A nézők az előadásokat követően félévzáró tesztet tölthetnek ki, majd tanúsítványt is kapnak a Pluszosok Egyeteme félévének elvégzéséről.

A témák aktuálisak és sokrétűek, az elektromos áram termelésétől a fenntarthatóságon, aszályon és időjárási anomáliákon át a szív- és érrendszeri megbetegedésekig és az időskori demenciáig terjednek.

Bóhm Kornél manipulációs technikákról tartott előadására a sorozat ötödik szemeszterében került sor.

KÜZDJ, MINT EGY TIGRIS!

Állati jó, amikor az embernek végzés után hivatása, megfelelő mennyiségű fizetése és szuper, vizsgamentes élete van. Csakhogy ezért meg kell harcolni, mint Lukrécianak, a PTE kabalatigrisének a prédáért. Három csokor kérdéssel próbálunk segíteni ebben.

Harka Éva | 📷 Csontos Szabolcs

Mit kérdezz az állásinterjún?

Új a pozíció? Ha nem, akkor miért üresedett meg?
 Mik a pozícióval járó legnagyobb kihívások?
 Mit várnak el, milyen tulajdonságok kellene ahhoz, hogy valaki ebben az állásban jól teljesítsen?
 Mi az, amiben fejlődhetne a cég?
 Van arra mód, hogy a kollégákkal még a felvétel előtt találkozni lehessen?
 Milyen előrelépési lehetőségek vannak a cégen belül?
 Vannak/lehetnek-e rugalmasabb munkavégzési lehetőségek (pl. home office), ha igen mik ezek és mik a feltételeik?
 Mikorra döntenek a felvételtől, kitől várható válasz?

Miket fognak kérdezni az állásinterjún? (Ezeket végzetek mesélték, és reméljük, pont ezekre a kérdésekre nem kerül sor...)

Mit gondol, miért váltanak ilyen sűrűn munkahelyet a mai fiatalok?
 Mennyire bírja, ha kiabál a főnök?
 Ha csak egy valamit vihetne el egy lakatlan szigetre, mi lenne az, és miért?

Hogyan számolná ki, hogy hány zongorahangoló él Budapesten?
 Milyen állat lenne?
 Mondjon három példát, hogyan nézné meg, hogy a hűtőben az ajtó becsukása után tényleg lekapcsolódott-e a lámpa?
 Mi a legnagyobb félelme az életben?
 Miért pont Önt válasszuk erre a munkára?
 Sorolja fel a legjobb és a legrosszabb tulajdonságait!

Mit kérdezz magadtól?

Mi a fontos számodra az életedben, milyen értékekkel tudsz azonosulni?
 Mi az, amit lelkesedéssel csinálsz, és amit akkor is szívesen végeznél, ha egy árva garast sem kapnál cserébe?
 Mások mivel kapcsolatban kérik a segítséged?
 Mennyi pénzre van szükséged havonta ahhoz, hogy nagy biztonsággal fedezni tudd a költségeidet?
 Kik a szereplői annak a munkaerő-piaci szegmensnek, ahol szeretnél elhelyezkedni?

***A tigrisek is játszani szeretnek a legjobban:
 nem a munkád határozza meg az életed.***

+1 ZÓTANÁCS:
A SZERENCSE
KABALA

INKÁBB
MARADJON LÁTHATATLAN.

EMLÉKSZIK MÉG A **HAPPY END-RE?**

Somos Ákosra és Somos Zoltánra az egyetemi évekből kétféleképp szoktak emlékezni. Vagy Nemzeti Sportot olvastak, vagy színházat csináltak. Áprilisban Pécsen is bemutattak egy darabot, amelyben újra egyszerre voltak színpadon.

Balogh Robert | 📷 Somos Ákos

Emlékeztek még a Happy End Színházra?

Somos Zoltán: Régen volt. Csináltunk egy színpadot a Szántó kollégiumban, és elkezdünk próbálni két

évek közepén sok lehetőség nyílt meg előttünk. A kollégiumban megkaptuk a könyvtártermet, átalakíthattuk színházteremmé, négy éven keresztül dolgoztunk, ott csináltunk meg minden előadást. Több önképző kör is működött. Erős, virulens kollégiumi élet volt akkoriban.

Felsorolnál néhány nevet, kikből is állt még a csapat?

S.Á.: Nimmerfroth Ferenc, Lendvai Dávid, Buzási Balázs... Nagyon sokan voltunk, és nem csak fiúk, Fraller Ildikó, Kemény Mikolt... És Szoboszlai Kriszta volt a díszlettervező, aztán ott volt a csapatban Viczián Vera, a marketingesünk, humán menedzsernek tanult, aki szervezett nekünk egy turnét Erdélybe. Utána jártunk a Vajdaságban is, és voltunk kelet-magyarországi turnén.

S.Z.: Ez tényleg amatőr egyetemista színpad volt, és még csak az akkori, egyébként Pécsen ragályosan terjedő amatőr színházakkal sem vettük fel a versenyt. Nyilván nem volt olyan eszközparkunk, de lelkesedésből, meg a saját kútfőnkől mindent meg tudtunk valósítani. Ezután gyakorlatilag senkinek nem maradt sok köze a színházhoz a csapatból. Az utóbbi években Ákos elkezdte a színjátszó csoportot vinni a

fehérvári gimnáziumban, ahol tanít, és belerángatott engem is.

A sportriporter szerepeteket mindenki ismeri. Mostanában mit csináltok?

S.Z.: Hát, tulajdonképpen ugyanazt, csak már nem az országos csatornán. Illetve Ákos igen, mert a Spíler TV-n kommentátor. Én Fehérváron, a Médiacentrumban dolgozom, nemcsak sportot, de azt is. Úgyhogy, a média az maradt.

Csehov egyfelvonásost, még a múlt évezredben, talán 1992-ben. Előtte volt a karácsonyi műsor is, ami annyira jól sikerült, hogy a leglelkesebbek azt mondogatták: Csináljunk darabot! A kollégiumban akkor még nem volt színházterem, de különböző helyeken, hős kori körülmények közt kezdtünk próbálni. Győrffy Zoli pedig úgy ment előre, mint egy tank, kijárta a szervezeti körülményeket, aztán ránk, többiekre hagyta a működte-tést! Gyakorlatilag a Pécsi Campussal is ugyanezt csinálta.

Somos Ákos: De ez most már erősen nosztalgia. A '90-es

MAGYARORSZÁG ELSŐ TANÁRINFLUENZERE

Jocó bácsi és a PTE-s szálak

Balatoni József, vagyis Jocó bácsi történelem-romanisztika BA, történelemtanár, hon- és népismerettanár MA szakokon végzett a PTE BTK-n, ma a legismertebb influenzerek egyike Magyarországon. Mivel követem a posztjait, olyan érzés volt vele beszélgetni, mintha régóta ismerném.

Harka Éva | 📷 Csontos Szabolcs

Miért akartál tanár lenni?

Ezt nem tudom megmagyarázni. Úgy emlékszem, már az általános iskola első osztályban azt éreztem, ezt akarom csinálni. Mindig felnéztem a tanárookra, mert fantasztikusnak tartom, hogy valaki átadja a fiataloknak a tudását. A legjobban talán a vallásossághoz tudnám hasonlítani ezt az érzést, mert ott is egyfajta elhívást élnek meg. Pont így érzek én a pedagógia iránt. Középiskolában mégis letettem erről, énekelni kezdtem, rendezvényeken léptem fel, emiatt a színház vagy a média irányába akartam elmenni. A történelem a B terv volt, mert sokan mondták, hogy belőlem jó tanár lenne. Amikor elkezdtem a tanár szakot, visszatért a gyermekkori vágy – azt nem gondoltam volna, hogy pár évvel később a média és a pedagógia egyszerre lesz jelen az életemben.

Elsőnek anno Budapestet jelölted meg, Pécs a második volt. Mennyire sikerült megkedvelned a várost?

Szerelem volt elsőre: imádom a mediterrán hangulatát, a szép történelmi belvárost, az illatait, például a medvehagymáét a Mecseken, télen a nagy havat, a nyári nagy melegemet... Pécsét gyönyörűnek és élhetőnek éreztem, olyasminek, amit az országban máshol nem tapasztaltam.

A Szántó Kollégiumba kerültem, a szintünk az A3 volt, ami legendásnak számított azokban az években: mindig történt valami nálunk, és itt voltak a legjobb bulik. Az A3 volt „a” szint. *(nevet)* Nagyon gyorsan megtaláltam a helyemet az egyetemi életben, és annak ellenére, hogy a gólyatáborban nem tudtam ott lenni, két héttel az első szemeszterem megkezdése után a Szántó napokon már én is a szintünket képviseltem a bulin. Egy felsőbbéves lány, akit a beköltözéskor ismertem meg, és aki később az egyik legjobb barátom lett, közölte: gyere, hogy akkor te leszel az egyik kurva (ez volt a

Szántó Napok beöltözős témája ugyanis). Aztán engem és két ötödévest kisminkeltek, női ruhába öltöztettek, és vagy ezer ember előtt álltam a színpadon, és énekel-tünk. Gyorsan idomultam az egyetemi élethez. *(nevet)* Négy hét után költöztem albérletbe, de nem mentem túl messze, csak a kollégium melletti utcába. Volt, akinek fel sem tűnt, hogy valójában már nem a Szántóban lakom, annyit voltam a kollégiumban. Életem legszebb öt és fél éve volt.

Hova jártatok annak idején szórakozni? Mik voltak a felkapott helyek?

Szívesen elmesélem, de az a helyzet, hogy nagy részük már nem is létezik... *(sóhaj)* Hétfőn esténként a Jakabhegyiben voltunk a TK bulin. Keddenként a Rák Caféba mentünk, ami nagyon népszerű hely volt akkoriban, és ma sajnos már a nyomai sem láthatók *(2011-ben zárt be, a helyén ma részben az új pécsi Vásárcsarnok*

épült fel – a szerk). Szerdán a Szentesben buliztunk. Nagyon örülök, hogy ma is kult-hely, mert nagyon imádtam a Szenest! Csütörtökönként vagy a kollégiumban, vagy az akkori FEEK (ma már KPVK – a szerk.) kávézójában nyomtuk. Sokszor mentünk a Sörházba is, de az akkori Sörházba, mert annak a helynek csak én legalább két tulajdonos- és névváltását követtem nyomon. Az igazi törzshelyünk a Kisrókus volt a töri szak miatt, a közelmúltban jártam ott, és bevallom, nekem hiányoznak a játékgépek és a piroskockás abroszok. Nagyjából minden estére megvolt a program! Ha nem mozdultunk ki, akkor a koliban volt valamilyen közösségi program.

Haza nem jártam sokat, eleinte próbáltam kéthetente visszamenni, aztán inkább havonta látogattam meg a szüleimet. Sokat dolgoztam az egyetemen, folyamatosan pörgöttünk.

Úgy gondolom, én még pont elcsíptem a klasszikus értelemben vett egyetemi élet végét. Öt-hat éve egy HÖÖK-os rendezvény miatt jártam a Szántóban, és most, a PPP-konstrukcióban felújított és átépített koliban már úgy éreztem, a mai hallgatók nagyon elkülönülnek egymástól. Valójában azt sem tudják, ki él a mellettük lévő blokkban. Anno nálunk közös volt a WC, a fürdő, és nem a szobáinkban, hanem a társalgóban ültünk.

Mi adott többet a karrieredhez: a hallgatói önkormányzati, illetve HÖÖK-os munkád, vagy az egyetemi tanulmányok?

Az egyetem megtanítja a szakmai dolgokat, és jól felkészít arra, hogy szakmai értelemben kihozd magadból a legtöbbet. Mégis úgy gondolom, hogy az emberi kapcsolatok sokkal többet adnak, mint maga a képzés. Amikor elsőévesként megpályáztam a Diákjóléti és Kollégiumi Bizottság tag posztját, mindenki azt mondta, hogy esélyem sincs, mert nevezett sok felsőbbéves, hőkösök és még sorolhatnánk. Kétszázán jelentkezünk, és egy többkörös felvételi folyamat végére választottak engem. Nagyon büszke vagyok arra, hogy mind a mai napig nem tudok olyan – akár nemzetközi – projektben benne lenni, amiben ne lenne valamilyen PTE-s szál. Teljesen más úgy együtt dolgozni valakivel, ha

Úgy emlékszem, már az általános iskola első osztályban azt éreztem, ezt akarom csinálni. Mindig felnéztem a tanárookra, mert fantasztikusnak tartom, hogy valaki átadja a tudását. A legjobban talán a vallásossághoz tudnám hasonlítani ezt az érzést, mert ott is egyfajta elhívást élnék meg. Pont így érzek én a pedagógia iránt.

egyszer csak azt mondja neked: „Emlékszel, milyen volt, amikor nyáron activityztunk hajnalig?”

A kapcsolati tőkén túl a DJKB-s munka tapasztalatot is adott, ami később előny volt a munkaerőpiacon is. Folyamatos kapcsolatban voltam a hallgatókkal, és kezeltem a problémáikat. Mivel évente egyszer volt kollégiumi és évente többször a szociális támogatás elbírálás, és a pályázatokat táblázatokba kellett foglalni, bevallom, ha valakivel összefutok, elsőre nem is biztos, hogy a neve fog eszembe jutni, hanem az EHA-kódja (ez a Neptun-kód elődje volt – a szerk.). A HÖÖK-ban először a Mentorprogram pécsi régióvezetője voltam – ez a tehetségemnek, a személyiségemnek köszönhető, de a szuper társaságnak is.

A hallgatók közül kikre emlékszel szívesen?

A nálam öt évvel idősebb Gál Zsoltra, aki a tanári mentorom is volt, Kálmán Andrisra és Zolira, akik biológusok voltak. Bontovics Balázsra, aki ma a Ködből Palotát Egyesület elnöke, Dzsingiszre és Lenthár Balázsra, akik kultikus figurái voltak annak az időszaknak. Rideg Andrásra, aki ma a KTK oktatója. Tudom, hogy ma ő egy komoly tanár, de mi csak „Víruskának” hívtuk. Emlékszem, amikor közösen néztük a Monk című sorozatot, amit ő nagyon nem szeretett, de ettől még ott kávézott és filmezett velünk. András ott volt a legénybúcsúmon, amit ráadásul az ő nyaralójukban tartottunk. Amikor úgy döntött, belevág a doktoriba, kérdőíveztünk is a disszertációjához. Sokakkal nem napi a kapcsolat, de bármikor találkozunk, ott folytatjuk, ahol abbahagytuk, igazi barátok vagyunk. Felhívjuk egymást, egyesekkel össze is járunk, támogatjuk egymást, ott voltunk egymás esküvőjén, és végigkísértük egymás válásait is. A PTE-n megismert emberek meghatározók az életemben, és köztük nemcsak partiarcok vannak, hanem rendkívül intelligensek is. Lengyák Ildikó, Németh Szabi, a szolgáltatóiroda vezetője, Gulyás Tibi, aki most államtitkár-helyettes, Csonka Ildikó, Gedjo (Gerenesér József – a szerk.), Szűcs Gabó, aki HÖK-, majd HÖÖK-elnök lett – ezek olyan nevek, amik ennek a generációnak sokat mondanak. 2013-ban végeztem, de '18-ig a mentorprogram szakértőjeként még dolgoztam a HÖÖK-

nak, vagyis öt éve kerültem ki véglegesen az egyetemi munkából. Akkor voltam 31 éves, megnősültem, és úgy éreztem, kiiregedtem ebből.

És a tanáraid közül?

Dr. Fedeles Tamás volt mindkét szakdolgozatom téma-vezetője. A közelmúltban lett az MTA doktora, de akkoriban még adjunktus volt. Szakmailag és emberileg is jó viszonyt ápoltunk, meghatározó személyiség volt számomra, nagyon sokat köszönhetek neki. Óriási élmény volt Katus Laci bácsinál vizsgázni! Hahner Pétert zseniális oktatónak tartom, Sashalmi Endre pedig talán az egyetlen olyan tanárom volt, akinek az előadásán hiába ültünk százan, mindenki úgy érezte, hogy csak hozzá beszél, csak rá figyel. Egyébként nekem még volt indexem, ami egy kicsi fekete könyv volt, és vittük magunkkal minden vizsgára. Azért szerettem a történelem szakot, mert családias volt. Együtt kávéztunk a tanárainkkal, sőt, szakesten együtt karaokiztunk velük! Ha akkor összegyűjtöttem volna a kompromittáló fényképet ezekről az eseményekről, meggazdagodtam volna belőlük... *(nevet)*

Az olasz szak kapcsán Rónaki Esztert, a néprajzon

pedig Kuti Klárát említeném először. Nagy Mariann, aki azóta átigazolt a Károlira, egyszer elhozta az összes diákját az egyik előadásomra, ami meghatott.

A pedagógián például Dudás Margit tanárnőre vagy Varga Arankára emlékszem szívesen, akitől a kooperatív pedagógiát tanultam. Gyakorlaton Priskinné Rizner Erikánál és Jancsula Dezső bácsinál voltam.

Fantasztikusak voltak a tanárim, de rettegettek is voltak, bár utólag már nem mindent érzek igazságtalannak a részükről. Sokat követeltek meg, de szép időszak volt – és ezt nemcsak azért mondom, mert sok idő telt el azóta.

Akitől még rengeteget tanultam, az Merényi Klári volt, a BTK dékáni titkárnője, aki mindent tudott a kar ügyeiről. Ma már nyugdíjas, de tartjuk egymással a kapcsolatot. Horváth Klári néni volt a Rókus könyvtárosa, tőle is sokat lehetett tanulni. Látod, tényleg a BTK-n éltem az életem: ha nem órán voltam, akkor a DJKB-n dolgoztam vagy a Szenesben partiztam.

A HÖÖK-hoz hogyan kerültél, mit dolgoztál ott?

A HÖÖK-os mentorprogramot Szűcs Gabó hívta újra életre 2009-ben, és Pécs lett az első bástya. Ez az egyetemre bekerülő hátrányos helyzetű diákok beilleszkedését segíti. Olyanokat képzelj el, akik kisebb településről, akár tanyáról kerülnek a felsőoktatásba. Senki nem készíti fel az egyetemi életre, az elsőéves, főleg, ha hátrányos térségből jön, nem tudja, mi az a ZH, vagy a kollégium, hol van a TO...

Azt gondolom, jó, ha ezekben a mentorprogramokban vannak felkészítő tréningek, és van lehetőség szuper-vízióra. Sokszor előfordult, hogy a csak egy évvel idősebb mentor szorult segítségre, amikor találkozott egy hozzá korban hasonló, de sokkal szerencsétlenebb hallgatói sorssal. Akkoriban egy mentorra 8-10 mentorált jutott, mi pedig minden hónapban rendezvényeket szerveztünk nekik. Egy évig Pécs, Zalaegerszeg Szombathely, Kaposvár és Baja tartozott hozzám, aztán a pécsi régió vezetője lettem, majd országos szinten képeztem a mentorokat külsős tanácsadóként, 6-8 órás tréningeket tartva. Én magam sosem voltam mentor, egyből vezető lettem. Úgy éreztem, hogy azt, amit az élettől kaptam, itt van lehetőségem visszaadni, több száz mentort képeztem ki.

Tudnál tippet adni azoknak, akik szeretnék hamar beilleszkedni a leendő munkahelyük közösségébe?

Nem voltam gólyatáborban, nem tudtam volna kapcsolódni ennyi emberhez, ha nem veszek részt a Szántó színtvetélkedőjében, vagy nem megyek el a szakestekre. Azt gondolom, hogy – bármennyire is szokás ezeket kritizálni – a munkahelyi csapatépítő alkalmakat is meg kell ragadni, mert fontos, hogy emberként tudj kapcsolódni

a kollégáidhoz. Nevezz a poénjaikon, menj velük ebédelni... Kevés idő van erre, mert egyébként megy a napi meló. Tudom, hogy ehhez nyitott személyiség kell, de a hasonló munkakörben dolgozókat valamiért ugyanaz a szakterület érdekli, biztosan találtok egymásban valami közöset. Heti egy kávé a kollégákkal szerintem mindenkinek belefér. Én például összegyűjtöm azokat a barátokat, akik 30Y-rajongók. Egyetemista korom óta szeretem ezt a zenekart, éppen abban az időben kezdtek népszerűek lenni. Ráadásul személyes szálak is fűznek hozzájuk: anno a DJKB tanári tagjai Gilbert Edit és Beck Zoli voltak. Emlékszem egy 30Y koncertre, ahol Zoli rajongó lányok tömegén át kiabált oda nekem – mindenki egyszerre utált és nézett istennek engem emiatt. A mai napig eljárók 30Y koncertekre, sőt, rászervezek egy egész csapatot.

Volt több olyan csoporttársam, akik azzal, hogy „tanulni jöttek az egyetemre”, bezárkóztak a könyvtárba és ott töltötték az egyetemi éveiket. Nulla szociális kapcsolatuk volt! Ha ma látok róluk valamit a közösségi médiában, nekem nem tűnik sikeresnek az életük, pedig színötössel végeztek. Próbálom a gyerekekkel is megértetni, hogy a tanulás fontos, de a kapcsolatok legalább olyan fontosak. Megjegyzem, szerintem nem is lehet jó szakember az, aki nem tudja, mi az az élet.

És igenis kell az embernek hobbi, nem lehet csak a munkának élni. Sokan elkövetik azt a hibát felnőttként, hogy csak dolgoznak, amibe az ember belefásul. Aztán vannak, akik az egyetemi pörgést akarják fenntartani a felnőtt életükben is. Szerintem ez is hiba. Én rengeteget éltem az egyetemen, nincs mit bepótolnom. Egyedül azt sajnálom, hogy az Erasmus kimaradt, de hiába pályáztam, éppen nagyon szerelmes lettem, és nem akartam a kedvesemtől távol lenni egy félévet.

Kapcsolati tőke nélkül minden sokkal nehezebb, de az is fontos, hogy ezeket az ismeretéseket ne kihasználni akarjuk.

Több, mint huszonegyszáz követnek Instán és kilencvenhét ezren Facebookon. Eszement meló lehet emögött. Hogy bírod?

Jó, hogy ezt felhozta, mert sokan sajnós azt mondják, ez nem is munka, hiszen csak „odaállsz a kamera elé és elmondod”. Két menedzserem és barátom – Lisa és

Szandi, a Felelős Szülők Iskolájának ügyvezetői – segítenek nekem, de sem tartalmat nem hoznak létre, sem nem moderálnak vagy válaszolnak a kérdésekre, és – a rendezvényekhez fűződőeken túl – a médiamegjelenéseket sem intézik. Ezeket egyedül csinálom mind a mai napig. Az énmárka hátránya, hogy nem tud más posztot írni helyettem. Minden siker az enyém, de minden hibám is az én nevemmel azonosul.

Amikor belevágtam, fogalmam sem volt, hogy mi az, hogy „influenszer”. A „Pesten hallottam” csoportba írtam történeteket, és arra biztattak, gyűjtssem ezeket össze egy saját oldal alatt. Minden további koncepció nélkül hoztam létre az oldalt, a szüleimhez tartottam éppen, és az úton eldöntöttem, hogy legyen a név az, hogy „Jocó bácsi világa”. Ennek idén április elsején volt nyolc éve! Két hét alatt ezer ember követett be, ezután kerültem be az „Egy perc és nyersz” műsorba, és ezután kezdtem el írni a wmn-nek. A követőim száma éppen átlépte a tízezret, amikor közelebb kerültem a profi tartalomgyártók világához. A nagyvállalatok is rájöttek, hogy nem feltétlenül ismert emberrel kell reklámozni,

inkább kifejezetten a célcsoporthoz szóló, hiteles influenszer lehet a befutó. Aztán egyszer csak átfordult minden: én is influenszer lettem, jöttek a felkérések, én pedig minden olyan témát vállaltam, ami az oktatáshoz kapcsolódik. Kevés olyan bank és kommunikációs cég van, amivel ne kerültem volna kapcsolatba. A cégek felfigyelték arra, hogy valamiért hallgatnak rám a követőim, nekem pedig óriási szerencsém volt, mert mindez olyan posztokra épült, amik ösztönből jöttek. Ráadásul tanárként én voltam az első, aki országosan ismert influenszer lett, máig nincs olyan tanár, aki akkora bázissal rendelkezne, mint én. Egyre több szakmának van influenszere, pl. láttam jogászt, aki ismert mai dalszövegeket fogalmaz meg a jog nyelvén, vagy asztalost, kritikust, és még sorolhatnám. Hasznosnak tartom, hogy megmutatjuk a szakmánk szépségeit és nehézségeit. Nem bánom azt sem, hogy egyre több tanárinfluenszer van, mert azt gondolom, hogy konkurencia nélkül nincs fejlődés.

Az ismertség hogyan hatott rád?

Ez az egyik, amire nem készít fel senki! Nem tudok olyan helyre menni, ahol ne tudnák, hogy ki vagyok. Számomra sem volt könnyű feladat, hogy egy ponton ne szálljak el magamtól, hanem tudjak önazonos maradni az ismertség ellenére is. Nehéz volt a magamról kialakított képet elfogadtatni, például sokan kritizálták azzal, hogy „egy tanár ne posztoljon féltelmetlen képet magáról Dominikáról” vagy ne énekeljek az instagramon... De egy gyerektáborban sem öltönyben rohagálok, énekelni meg sokszor szoktam.

Amikor belevágasz, mindenki szeret – ami természetes, hiszen a barátok és ismerősök követnek majd. De aztán bedurvul: évek óta nem tudok olyat írni, hogy valaki ne kössön bele. Néha nagyon durva üzeneteket kapok, előfordul, hogy ugyanaz alatt a poszt alatt neveznek rohadt kormánypártinak és köcsög ellenzékinek. Oldalt indítani könnyű, sőt, az első egy évben tartalmat is könnyű gyártani. De az, hogy nyolc év után is tudsz-e valami érdekeset nyújtani, az már kihívás! Van, aki belefektet egy-másfél évet, keres vele egy-két milliót és eltűnik. Én

”

Oldalt indítani könnyű, sőt, az első egy évben tartalmat is könnyű gyártani. De az, hogy nyolc év után is tudsz-e valami érdekeset nyújtani, az már kihívás!

nyolc éve csinálom, fenntartom, és évente organikusán nő tízezerrel a követőim száma úgy, hogy nem költök hirdetésre. Sokan mondják, hogy szembemegyek minden online marketingstratégiával – és mégis működik! Például azt mondták, hogy nem szabad hosszú szöveget írni – de miért ne szoktassam ezeket rá a követőimre?

Amire büszke vagyok, hogy Magyarországon én kaptam először lehetőséget a Facebooktól 2017-ben arra, hogy beállíthassam, hogy támogatott partnerrel készült a videó. Egy kampány keretében történt, és megdöbbentő volt, hogy az a videó kettő és fél millió embert ért el – a cél 50-100 ezer ember volt. Azóta többször többen jelezték, hogy a videóról készült screenshot-tal tanítják, hogyan kell ezt csinálni, az én oldalamat tekintik példának.

A könyvedben azt írod: „ha valamit eldöntök, akkor azonnal belevágok, és nem érdekelnek a körülmények, nem érdekel, ki mit gondol, csak megyek a saját fejem után.”

Walt Disney-nek tulajdonítanak egy mondatot: „ha kitalálok valamit, és tőzből kilencen azt mondják, hogy örülsz, akkor biztosan belevágok”. Engem nem érdekel, ki mit gondol. Megkaptam, hogy úgy sem fog érdekelni senkit az, hogy egy tanár vlogol, vagy hogy mit képzelek, hogy regényt merem írni. Amikor először kértek fel arra, hogy online publikáljak, visszadobták a szöveget, azzal, hogy végtelenül tehetségtelen vagyok. Rá pár hónapra már a wmn-nek írtam. A kritika persze annyiban hatott, hogy van bennem kellő alázat ahhoz, hogy tanuljak, figyeljem, ki mit és hogyan szerkeszt/javít a szövegeimen. Mondjuk az alázatot sem gyakran gondolják egy influenszerrel egy mondatba az emberek.

Akkor hadd kérdezzek olyasmit, amit influenszertől nem szoktak: hogy vagy?

Szakmailag jól vagyok, emberileg vannak nagy harcaim magammal. De szerintem egy intelligens ember jól lehet, de soha nem lehet teljesen készen. Nekem például meg kellett tanulnom kiélvezni a sikert, és nem abban a pillanatban a következő lépésen gondolni.

nagyon örültem, amikor a kiadó bevállalta, hogy a borítót is én tervezhetem.

Szívesen kipróbálnám magam például színházi előadásához társulva, és bár még csak beszélgetünk róla, várhatóan a Tavasz ébredése című darabhoz tervezhetek maszkokat!

rintem ez azoknak, akik hasonló állásponton vannak, jó bátorítás, hogy nincsenek egyedül a véleményükkel. A hallgatás nem vezet semerre. Nem gondolom, hogy a rajzaimmal megváltoztatom a világot, de valamit hozzá tudok adni ehhez.

Szerinted mennyire lenne általában a feladata a művészetnek a provokáció? Azt mindenki tudja, aki látta már bármelyik alkotásod, hogy nagyon érzékeny vagy a társadalmi problémákra. De azért kevés művész van ma Magyarországon szerintem, aki ezt fel is vállalja.

Hiányérzetem is van emiatt, és kíváncsi lennék arra, hogy vajon miért van ilyen kevés. Talán azért, mert ha egy művész határozottan kiáll egy megosztó álláspont mellett, eleshet bizonyos lehetőségektől. Én fontosnak tartom, hogy ha valakinek van véleménye, és ráadásul van valamilyen eszköz is a kezében, akkor ezt tudja használni. Például én nem szeretnék szónokolni, mert nekem nem az, hanem a rajz az eszközöm. És sze-

IMPRESSZUM

Alapító: Pécsi Tudományegyetem | Felelős kiadó: Dr. Miseta Attila, rektor

Kiadó: Pécsi Tudományegyetem, 7622 Pécs, Vasvári Pál u. 4.

Főszerkesztő: Harka Éva | Tördelőszerkesztő: Aknai Péter | Olvasószerkesztő: Horváth Judit Bernadett, Pálfi Melinda, Tóth Mariann

Képszerkesztő: Csontos Szabolcs | Fotó: Gaëlle Akissi, Csontos Szabolcs, Jurdik Sarolta, Lovig Dalma, Pécsi Egyetemi Könyvtár és

Tudásközpont Történeti Gyűjtemények Osztálya, UnivPécs Archív | Újságíró munkatársak: Balogh Robert, Harka Éva, Tóth Mariann

Címlap és grafikák: Biacsics Renáta | Alumni munkatársak: Zóka Gréta, Rukia Ghilan Hassibah

Hirdetési tanácsadó: Dr. Cselik Bence | e-mail: cselik.bence@pte.hu

Terjesztés: a PTE Pécsi Diplomások Köre tagjai számára, valamint a PTE diplomaosztóin.

Az anyaggyűjtés 2023 áprilisában zárult le. A szerkesztőség a hirdetések tartalmáért nem vállal felelősséget.

Szerkesztőség: | 7622 Pécs, Vasvári Pál utca 4., I. emelet 118. | Telefon: 72/ 501-500/ 12122 | e-mail: univpecs@pte.hu

<http://www.univpecs.com>; ISSN 1586-1767 | Nyomda: Keskeny és Társai 2001 Kft. 1158 Budapest, Rákospalotai határút 6.

A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza. A szerkesztőség a hirdetések tartalmáért nem vállal felelősséget.

facebook.com/PTE1367

instagram.com/pte1367

tiktok.com/@pte1367

linkedin.com/company/university-of-pecs

youtube.com/user/PTE1367

www.pte.hu
www.alumni.pte.hu

